

OKTOBER
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

TOLIKOKRAT sem že povedal, da nisem plačani urednik, ki bi ne imel nobenih drugih skrbi kot zgolj urejevanje MISLI. Urejevanje našega lista je zame takorekoč "mimogrede", največ v poznih večernih urah, saj čez dan je do drugih opravil izseljenskega duhovnika. Veliko večerov so na vrsti instrukcije za poroke in krste. Vedno pa pride vmes še kaj izrednega, kak težak bolnik, smrt in pogreb, izreden gost, kak poseben problem ..., da gredo včasih nepričakovano celi dnevi v drugo smer. Poleg tega je tudi uprava v rokah urednika lista, kar prav tako vzame svoj čas.

Pa nekaterim vse to le ne gre v glavo. "Kako to, da so MISLI spet kasne?" je pogosto vprašanje. Zgoraj je na to glavni odgovor. Bolj kot kdorkoli sem jaz, ki bi želel enkrat priti "na tekoče"; vse leto — prav od prve številke za januar-februar to poskušam. Zaenkrat se mi ni posrečilo, četudi obupal ravno še nisem. Včasih je že kazalo, da bo šlo, pa je vragec kaj poslal, da se je izjalovilo.

Moram pa dodati, da vedno le ni vsa krivda na uredništvu. Včasih me tisti redki stalni sodelavci potegnajo za nos s poznimi članki. Vzrok zakasnitve je pri njih, posledice pa nosim jaz. — Ob takih prilikah se živo spomnim pokojnega o. Bernarda, kako je kot urednik čakal (njegov izraz: *cvirnal*) na moj članek. Zdaj se mi pošteno vrača. Prav mi je! ...

— Urednik in upravnik

Slika na platnicah: Stolpa ljubljanske stolnice sv. Nikolaja že dolgo dolgo let kažeta proti nebu ...

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovorja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 8.— dol., drugega 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III.del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj samo 10.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I.del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

Ne uničuj okolja!

MESECU oktobru ni dala svojstven pečat le molitev rožnega venca, ki je od Marije tolikokrat priporočena molitev za mir. V tem mesecu – 4. oktobra – je tudi praznik priljubljene svetega Frančiška Asiškega. "Svetnik miru" ga imenujemo, saj je z vsem svojim življenjem oznanjal mir. Zaradi svoje bratske ljubezni do vsega stvarstva ga ima za svojega posebnega zavetnika tudi sleherno skrbstvo za varstvo narave, naj že bo organizirano ali pa v posamezniku. Saj je tudi ta skrb neke vrste mir, za nas vse nujno potreben; človek naj bi ga delil z okoljem, ki nas obdaja, saj je vse božje delo. Dokler se bomo zavedali tega miru, nam bo stvarstvo služilo, ob naši brezobzirnosti do okolja pa ga bomo izgubili prej kot si mislimo.

Narava in okolje sta življenjskega pomena za človeka. Zato uničevanje narave pomeni hkrati tudi ogrožanje človeka, ki je sam del narave. Na podlagi znanstvenih ugotovitev naj bi se vedno bolj zavedali omenjenih naravnih prvin, ki so za življenje neizogibno potrebne. Poleg tega tudi izkustveno spoznavamo, da neodgovorno uničujemo polja in gozdove, da zelena narava po naši krivdi umira in da sta tudi voda in zrak vedno bolj zastrupljena. Danes se vedno pogosteje sliši beseda "ekologija", kar bi pomenilo toliko kot znanost o življenjskem prostoru. Govorimo o ekološki krizi in nevarnosti, ki postajata vedno hujši in nam po naši lastni krivdi vedno bolj grozita.

Katoliška Cerkev in tudi predstavniki drugih verskih skupnosti so zadnja leta ponovno opozorili na odgovornost, ki jo ima človeštvo za naravo in okolje. V letošnjem septembru pa so za našo rodno domovino o tem spregovorili tudi slovenski škofje. Ta članek povzemamo iz njih besed, ki so polne skrbi do sveta in okolja, za narodni obstoj in razvoj ter za zdravje človeka.

"Za obravnavanje tega vprašanja," pravijo naši škofje, "je značilna vedno večja zavest skupne odgovornosti na eni strani, na drugi pa nekakšen splošen občutek nemoči v sodobnem svetu tehnike in industrije, neugnanega prizadevanja za gospodarski napredek in tekmovanja v oboroževanju. Zato je toliko usodnejše, če se še vedno najdejo na odgovornih mestih ljudje, ki za ta pereča vprašanja nimajo poslušnosti, ker ne mislijo dovolj daleč in jim manjka čut odgovornosti za prihodnje rodove ter za prihodnost naroda, ker se zanimajo le za neposredne kratkočasne gospodarske koristi."

božje
LETNIK
34
ŠT. 10
OKTOBER
1985

misli
in
človeške

VSEBINA:

- Ne uničuj okolja! – Ob pismu slovenskih škofov – stran 257
Blagri našega časa – stran 258
Nova družina v novem času – Dr. A. Trstenjak – stran 259
Samo pravljica? – M. Wirnsperger – stran 260
Moj rožni venec – Albino Luciani – stran 261
Razstava slovenske sodobne grafike v Melbourne – A. L. Ceferin – stran 262
Koliko je takih mater... – Marta Kmet – stran 264
Dežela ateizma – kam? – Iz "Družine" – stran 265
P. Bazilij tipka... – stran 267
Izpod Triglava – stran 270
Sv. Frančišek in naš čas. – Iz "Nedelje" – stran 272
Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 274
Pesem dveh src – roman – Florence L. Barklay – stran 275
Naše nabirke – stran 275
Hvalnica stvarstva – Frančišek Asiški – stran 276
Afrika se oglašča... – P. Hugo – stran 278
Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 279
Naš odnos do narave – stran 281
Z vseh vetrov – stran 282
Kotiček naših mladih – stran 284
Križem avstralske Slovenije – stran 285
Dajmo si duška: smeh je zastoj – pravijo doma – stran 288

BLAGRI NAŠEGA ČASA

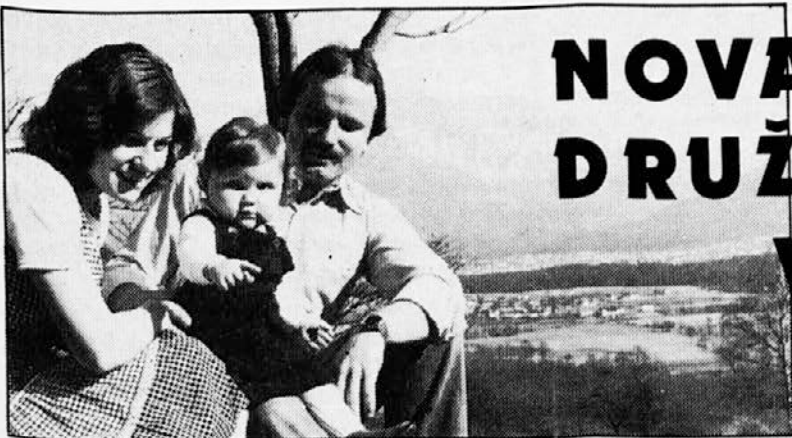
- SREČNI**, ki se znajo veseliti, zakaj vekomaj se bodo radovali.
- SREČNI**, ki znajo razlikovati pomembne od nepomembnih stvari, zakaj obvarovali se bodo mnogih skrbi.
- SREČNI**, ki se znajo odpočiti, ne da bi se izgovarjali, zakaj postali bodo modri.
- SREČNI**, ki znajo molčati in poslušati, zakaj sposobni bodo za velike stvari.
- SREČNI**, ki so pametni in ne jemljejo vsega takoj zares, zakaj pravilno bodo precenili okoliščine in prilike.
- SREČNI**, ki so pozorni na klic drugih, vendar ne čutijo, da so nujno potrebni, zakaj ti bodo resnično izžarevali veselje.
- SREČNI** vsi, ki znajo paziti male in tudi velike stvari, zakaj ti bodo imeli polnejše življenje.
- SREČNI** vsi, ki se znajo čuditi nasmeju in pozabiti na sleherni jezen obraz, zakaj njihova življenjska pot bo osvetljena s soncem.
- SREČNI** vsi, ki znajo vedno z dobroto sprejemati stališča svojega bližnjega in njegova nasprotovanja, zakaj na ta način bodo pokazali resnično ljubezen.
- SREČNI** tisti, ki mislijo, predno kaj store in molijo, predno mislijo, zakaj v življenju se bodo izognili neštetim nevšečnostim.
- SREČNI** tisti, ki prepoznajo Kristusa v vseh ljudeh, ki jih srečujejo, zakaj našli bodo resnično luč in modrost življenja.

Zaradi novih vprašanj in zelo spremenjenega položaja, v katerem se je znašel človek po industrijskih deželah, cerkveni dokumenti pod novimi vidiki in vedno bolj obravnavajo človekov odnos do sveta, njegove pravice, pa tudi dolžnosti. Po nauku razodete božje besede je Bog človeku zaupal svoje stvarstvo, da ga razvija, varuje in zanj skrbi, ne pa da ga sebično, neodgovorno in brezobzirno izkorišča. Misliiti moramo na bodoče rodove in jim ohraniti primerne pogoje za življenje. Vsakdo je pri tem soodgovoren po svojih zmožnostih, pa naj gre za ustanove, skupine ali posamezne osebe.

Slovenski škofje opozarjajo vernike zlasti na obujanje čuta odgovornosti do narave in okolja, na oblikovanje vesti z ozirrom na odnose do stvarstva, na vpliv na javno mnenje in pa na odločen nastop proti lahkomišelnemu in neodgovornemu uničevanju narave, pa tudi starih kulturnih in verskih spomenikov. Dalje poudarjajo, da pri skrbi za ohranjanje narave izhajajo iz načela, da velja njih skrb v prvi vrsti *č l o v e k u* in njegovemu telesnemu ter duhovnemu življenju. Saj tudi drugi vatikanski koncil poudarja, da je "po skoraj soglasnem mišljenju verujočih in neverujočih ljudi treba vse, kar biva na zemlji, naravnati na človeka kot na središče in višek vsega zemeljskega" (CS 12, 1). Škofje ob tem nadaljujejo: "Kaj bi pomagalo varovati naravo in ne uničevati okolja, če pa bi propadal človek, telesno in duševno, kulturno in moralno, kot oseba v družini in v družbi? Ekološko vprašanje in odgovornost za življenjski prostor je zato neločljivo povezano z odgovornostjo za človeka in njegovo telesno in duhovno zdravje in življenje. Še hujša škoda kot zastrupljanje okolja in uničevanje narave je kulturno in moralno zastrupljanje človeka, zanemarjanje njegove vzgoje, teptanje njegovega dostojanstva in zlasti samovoljno uničevanje človeškega življenja pred in po rojstvu."

Sveti Frančišek bi se gotovo z *uso dušo* pridružil mislim naših škofov ob desetih božjih zapovedih, ki urejajo človekovo življenje in njegov odnos do Boga, do bližnjega in do sveta. In te misli so, da bi danes lahko dodali upravičeno še enajsto zapoved: **NE UNIČUJ OKOLJA!** Za naš čas važna zapoved, ki velja za vsakega človeka!

NOVA DRUŽINA V NOVEM ČASU

SODOBNA družba se močno spreminja. Z njo pa se nehote spreminja tudi osnovna celica človeške družbe – družina.

Nekateri sploh menijo, da gredo spremembe sodobne družbe naravnost v propad družine. Govorijo o krizi in razkroju družine, češ da bo prihodnja poatomska in uradniška ali celo kibernetična družba družini vzela vse njene dosedanje funkcije in bo tako konec družinskega življenja. Pri tem se sklicujejo še na to, da pomeni družina s svojim družinskim življenjem kljub vsem dobrinam, ki jih daje, za modernega človeka vendarle oviro in obremenitev na poti v široki svet, kjer naj bi razvil vse svoje ustvarjalne sile in urenil visoko leteče načrte.

Na videz gre razvoj družbe res v podobno smer.

Sodobni človek je namreč iz desetletja v desetletje vedno bolj institucionaliziran, se pravi, včlenjen v razne institucije ali ustanove, organizacije, društva in podjetja; vsakdo nosi v žepu kar več članskih izkaznic. Posledica teh številnih udeležb in članstev je v tem, da je nehote zmeraj manj član prvotne naravne družbe, svoje družine. Zmeraj več je krogov, v katerih živi; zato pa vedno bolj zbleda prvotni naravni življenjski krog – družina.

Razen tega je sodobni človek vedno bolj socializiran, se pravi, zmeraj bolj je podružabljen, vse to pa celo ne glede na siceršnjo družbeno politično ureditev, v kateri živi. Široka družba, najsi bo to država ali njej podrejene družbene oblike, prevzema vedno več tistih vlog, ki jih je prej imela družina. Z drugimi besedami bi rekli: človek ima zmeraj manj zasebnega družinskega življenja, ker vse njegove funkcije postopno vedno bolj prevzema država po svojih upravnih telesih.

To bi mogli izraziti tudi lepše: široka družba vedno bolj skrbi za človeka in njegovo zasebno življenje; zato vedno bolj prevzema zanj vso tisto skrb, ki jo je imela prej družina.

Država je najprej začela skrbeti za človekovo var-

nost. Saj zakoličenje meje pred vdorom sovražnikov sodi sploh med prve zunanje znake državnosti. Vojaštvo in uprava javne varnosti vsaj v primitivni državni obliki je že začetno prevzemanje vloge, ki jo mora v primitivnih plemenih brez državne organizacije opravljati družina sama s svojimi poglavarji na čelu.

Izobrazba in za njo še vzgoja sta naslednji stopnji: bolj ko je družba civilizirana, bolj obenem čuti država potrebo, da prevzema v svojo upravo tudi izobrazbo in vzgojo državljanov. Posamične družine zahtevam izobrazbe in šolstva, kakršne postavlja razvoj moderne znanosti in kulture, sploh niso več dorasle. Primeri aristokratskih družin, ki so najemale domače učitelje, bi danes docela odpovedali; jih ni več.

Potem je prišlo še zdravstvo. Razvoj bolnišnic in raznih drugih zdravstvenih ustanov ter domov z zdravstveno preventivo (preprečevanjem bolezni) je pristno, izključno pojav, denimo, pridobitev zadnjega časa. Nekdaj je tudi skrb za zdravje bila prepuščena zasebnemu družinskemu življenju in posamezniku v njem. Tu gredo stvari že tako daleč, da je družini ušla v javnost celo tista funkcija, ki se zdi, da je res prvotna in najbolj naravna: rojstvo in smrt njenih članov. Otroci se rodijo v porodnišnicah, stari pa umirajo v bolnišnicah in domovih upokojencev.

Dalje imamo tu še socialno ali družbeno skrbstvo, ki si prizadeva zajeti v svoje okrilje posameznika, zasebnika zlasti takrat in tam, kadar in kjer odpovedo vsi življenjski krogi, od družine prek ustanove in podjetij vse do države same. Nihče naj bi ne bil prepuščen samemu sebi in svoji revščini; vsaj tak je cilj teh ustanov, čeprav je še zmeraj odprto vprašanje, koliko ga dosežajo.

Končno pa moramo upoštevati, da tudi človekova delovna sila, s katero si pridobiva vsakdanji kruh in utrjuje svoj življenjski obstoj, zmeraj bolj prehaja iz zasebnega družinskega kroga v javnost. Vedno manj je privatnega dela, vedno bolj je delo v rokah javnih

družbenih podjetij, ne nazadnje države. Sodobnemu človeku ne režeta kruha oče in mati, ampak družba in njeni voditelji. Prav v tej točki pa so teoretiki najprej začutili usodno odtujevanje človeka od narave, od samega sebe.

Z delom pa prehaja iz družine v javno upravo tudi gospodarstvo; saj je delo končno edini vir gospodarske blaginje. Danes nimamo samo borze dela, imamo tudi borze denarja, ki ga prav noben civiliziran človek več ne skriva v nogavici pod blazino družinske postelje.

Navsezadnje moramo kot poseben dejavnik sredobežne funkcije, ki ljudi odtuja od domače družine, omeniti še bliskovita prometna in občevalna sredstva, po katerih se ljudje po vsem svetu z lahkotno naglico zblizujejo, tako da je danes že mlád človek kmalu "občan vsega sveta", se pravi, zgodaj odleti iz domačega družinskega gnezda.

Posledica vsega tega je, da so danes celo člani podeželskih, tudi kmečkih družin le malo doma, še redkeje pa vsi skupaj doma. V glavnem prihajajo domov samo še prenočevati, in še to vsak ob različni uri. In če so vsi skupaj doma, izjemoma kakšno urico, pa prav tako vsi skupaj zrejo drug mimo drugega v neko tretjo stvar, v televizijo, ne da bi čutili pravo potrebo za medsebojni pogovor, ki bi ustvarjal domačnost in toplino.

Smo torej pred propadom družine? Je konec družine?

Ne. Samo drugačna je in manjša je njena vloga. Skoraj vse prejšnje vloge ji je že vzela široka družba. Kaj ji je še ostalo?

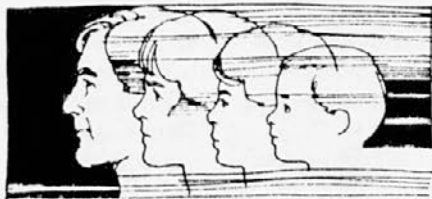
Ostala ji je še prvotna naravna vloga: vez medsebojne ljubezni.

Industrializirana družba je hladna. Stroji so brez duše. Družba je brezobzirna. Ob prizadevanju za čim več in čim hitreje so ljudje zajeti v brezobzirno tekmo. Pravo ognjišče zveste in nesebične ljubezni je in ostane še zmeraj le družina, če ne drugače, pa vsaj po pogovoru: "kri ni voda". Zato danes družina ni v prvi vrsti niti gospodarska niti politična niti stanovsko (razredno) pripadna skupina, kakor je bila na različne podobne načine v prejšnjih časih, ampak je predvsem izraz potrebe po ljubezni in intimnem življenju.

V široki porabniški in močno institucionalizirani družbi se danes posameznik počuti kot izgubljen drobec brez imena, ki ne pomeni nič, ki je samo toliko dober, kolikor ji daje izrabljati svojo delovno silo. Samo če pride domov v topel objem svoje družine, tam ima svoje ime, je mož in oče, žena in mati, hči in sin, brat ali sestra; tam nekaj pomeni, ve, da ti živijo zanj, on ali ona zanje.

Sodobna porabniška družba ljudi utruja. Izzivalna je, človeka tira zmeraj više in hitreje za čim večjo storilnostjo. Človek stoji pod neprestanim živčnim pritiskom, stresom pravimo, zato je nevarnost, da postaja prenapet, naelektren, živčen, nervozen. Ljudje polnijo čakalnice v zdravstvenih domovih predvsem zaradi tega stresa, živčnega pritiska. Raje bi se zatekali, in prej ko slej se bodo zmeraj bolj, ravno v prvotno naravno torišče miru in počitka – v domačo družino, kjer naj bi padla z ramen vsa ihta široke družbe. Družina kot ognjišče medsebojnega razumevanja in pomoči, izmenjave čustev in tolažbe, ustvarja še zmeraj najbolj zdravo ozračje za tedenski počitek. Prej ko slej je in ostane zdrava družina naravno ognjišče ljubezni, ki ljudi osrečuje. To ve najbolj tisti, ki jo pogreša.

DR. ANTON TRSTENJAK

Samo pravljica?

*Nekoč je živel mož, ki se je namenil v svet,
da bi se učil, kako postaneš dober.
Kmalu je prišel k nekemu modrijanu,
ki se mu je ponudil za vodnika.
Tako je odkril sproščenost otrok,
veselo igro vrabcev, oster pogled orla,
neutrudljivost mravelj, skromnost marjetice,
potrpežljivost rojstva metuljev,*

*nežnost večernega vetra,
moč vode in gorenje ognja,
višine gora in prostranost dolin
ter veliko drugih koristnih in čudovitih stvari.
Modri mož mu je podaril od vsakega nekaj
– in on je sprejel.
Tedaj pa se je vzbudila v njem skrb in odgovornost.
Pridobil si je ugled in znanje.
In kmalu je bil po vsej deželi spoštovan mož,
čislán zavaljo ljubezni in dobrote do vseh ljudi . . .*

MICHAEL WIRNSPERGER

Moj rožni venec

Te vrstice je napisal papež kratke dobe Janez Pavel I., ko je bil le še škof, znan pod imenom Albino Luciani

Če bi na kakem zborovanju katoličanov povabil gospe in gospe, naj pokažejo, kaj nosijo v žepih in torbicah, bi prišlo vse-mogoče na dan: kopice glavnikov, ogledal, šmink, denarnic, vžigalnikov ter vrsta potrebnih in manj potrebnih stvari. Koliko bi bilo rožnih venčkov?

Na domu pisatelja Manzonia v Milanu je še danes nad zg-lavem njegove postelje obešen njegov rožni venec. Stalno ga je molil. Tudi njegova Lucija v "Zaročencih" v najbolj dramatičnih trenutkih svojega življenja potegne iz žepa rožni venec in moli.

Nemškega državnika Windhorsta so nekoč prijatelji povabili, naj jim pokaže svoj rožni venec. Sami le po krstu kristjani, so mu ga prej za šalo izmaknili iz levega žepa suknjiča. Windhorst ga tam seveda ni našel, pa vtakne roko še v desni žep in jim pokaže drugi rožni venec. Vedno je nosil s seboj tudi – rezervo.

ZAKAJ naštevamo včasih, kadar govorimo o rožnem vencu, celo vrsto zgledov, ki ga molijo?

Ker mu nekateri včasih oporekajo. Pravijo, da pretirano natančna molitev ni primerna za otroke in odrasle kristjane, ali, da je to molitev, ki prehaja v avtomatičnost: omejuje se na hitro, monotono in dolgočasno ponavljanje zdravamarij. Tudi pravijo, da je to nekaj zastarelega, danes pa imamo boljše stvari: branje svetega pisma na primer, ki je ob primerjavi z rožnim vencem to, kar je moka od plev!

Naj mi bo dovoljeno, da posredujem nekaj vtisov dušnega pastirja. Moj prvi vtis: kriza rožnega venca je na drugem mestu. Na prvem mestu je danes kriza molitve na splošno. Ljudje so čisto predani materialnim skrbem – na svojo dušo mislijo zelo malo. Zato je v naše bivanje vdrlo opustošenje. Macbeth bi lahko ponovil: Uničil sem spanje, ubil sem tihoto! Tako težko je, da bi našli za notranje življenje in za "dulcis sermoneo" – sladek pogovor z Bogom – tudi vsaj kratek čas. To je žalostno!

Donoso Cortes je dejal: "Svetu gre danes slabo, ker je več bitk kakor je molitev." Sicer se razvijajo nekatera občestvena liturgična slavja, ki so gotovo nekaj dobrega, vendar to ne zadostuje, kajti tudi osebni pogovor z Bogom je potreben.

In moj drugi vtis?

Pogosto se govori o zrelem kristjanu v molitvi, a pri tem se pretirava. Osebno, če se sam pogovarjam z Bogom ali božjo Materjo Marijo, bi bil rajši otrok in manj odrasel človek. Mitra, solideo in škofijski prstan izginejo. Sebe-odraslega pošljem na dopust. Z določnim, resnim, premišljenim zadržanjem pošljem na do-

pust tudi sebe-škofa, da bi se tako lahko prepustil tisti prisrčnosti, ki jo ima otrok do očka in mame. Razpoloženje, da bi bil pred Bogom takšen – vsaj pol urice dolgo – kot sem v resnici. Čutiti, kako v meni zopet zaživi nekdanji otrok, kako se hoče smejeti, kramljati in ljubiti Gospoda; in kako se počuti včasih prisiljenega k jok, da bi bil deležen usmiljenja – takšno razpoloženje mi pomaga pri molitvi. Rožni venec, preprosta in lahka molitev, mi pomaga biti otrok, in tega se niti najmanj ne sramujem.

Zdaj pa k drugim ugovorom!

Rožni venec, molitev nenehnega pretiravanja?

Oče Charles de Foucauld je dejal: "Ljubezen se izraža vedno z istimi nekaj besedami, ki jih stalno ponavlja." V vlaku sem videl neko gospo, ki je položila svojega otroka na prtljažnik spat. Ko se je malček zopet prebudil, je videl od zgoraj, kako je njegova mama sedela nasproti in na njega pazila. "Mama," se je zaslislalo. In ona: "Ljubček!" In razgovor med obema se je zopet za nekaj časa končal. "Mama" od zgoraj, "ljubček" od spodaj. Vsaka nadaljna beseda je bila odveč.

Imamo sveto pismo? Seveda, in to je zaklad. Vendar niso vsi nanj pripravljani, ali nimajo časa, da bi ga brali. Tistim, ki ga berejo, bo potem v določenih trenutkih, na potovanju, na cesti ali v časih posebne stiske koristno, da govore z božjo Materjo, če je prisotna vera, da nam je mati in sestra. Če premišljujemo in okušamo skrivnosti rožnega venca, nam bodo v duhovno poglobitev svetega pisma ter v duhovno pijačo in kri.

Dolgočasna molitev?

Kakor se vzame. Gotova molitev je namreč lahko polna veselja in radosti. Rožni venec, če ga pravilno vzamemo, je na Marijo usmerjen pogled, ki postaja tem izrazitejši, čim dalje ga nadaljujemo. Tudi kakšen ponavljalni verz, ki prihaja iz srca, lahko večkrat ponovimo. Če ga delj časa ponavljamo, pomirja dušo kot kakšna pesem. Rožni venec, revna molitev? In katera naj bi bila potem "bogata molitev"? Rožni venec sestoji iz zaporednega ponavljanja "očenaša" – molitve, ki jo je učil Jezus – "zdravamarij" – anglevega pozdrava Mariji – in "slave Očetu" – proslavljanja svete Trojice. Želite raje visoko dognane teološke razprave? Te se vsekakor ne bi prilegle ubogim, starejšim, ponižnim in preprostim.

Rožni venec je izraz brez napačnih problemov, brez izgovorov in brez nepotrebnih besedi; pomaga k samopredaji Bogu in k voljnemu sprejemanju trpljenja. Bog se poslužuje tudi teologov, toda za posredo-

vanje svoje milosti uporablja predvsem majhnost ponižnih in tistih, ki se prepustijo njegovi volji.

Tu je še nekaj za družino:

Družina naj bi bila prva šola pobožnosti in duhovnosti za otroke. Pedagoško-verska dejavnost staršev – je dejal Pavel VI. – je občutljiva, z avtoriteto in nenadomestljiva. Občutljiva za ozračje napačno razumljene svobode in sprejem posvetnosti, ki nas obdaja. Ima avtoriteto, ker pedagoško-verska dejavnost staršev spada k poslanstvu, ki je starejšim od Boga zaupano. Je nenadomestljiva, ker ima človek predvsem v mladosti nagnjenje in navado do verske pobožnosti. Če molijo starši in otroci ob večerih skupno rožni venec, pa čeprav v skrajšani in prirejani obliki, je to neke vrste družinska hišna liturgija. Pisatelj Louis Veuillot je priznal, da je bil povod za njegovo spreobrnjenje doživetje, kako so v neki rimski družini verno molili rožni venec.

Razstava slovenske sodobne grafike

V OKVIRU letošnjih septembrskih in oktobrskih jugoslovanskih prireditvev v Avstraliji so posamezne narodne skupine organizirale svoje slovenske, hrvaške, makedonske tedne s kulturnimi in zabavnimi prireditvami. Tako je na pobudo Slovenske izseljenske matice organiziral Koordinacijski odbor slovenskih organizacij v Viktoriji (vključuje slovenska društva Geelong, Jadran, Melbourne in Planico) med drugim tudi razstavo "Slovenske sodobne grafike". Bila je od 25. do 29. septembra 1985 v Melbournu in to v galerijskih prostorih CAE, Flinders Street.

Zbirko izbranih 75 grafičnih del šestnajstih uglednih sodobnih slovenskih grafikov je pripravila Moderna galerija v Ljubljani. To je ena "potujočih" zbirk, ki so poslani v svet, da se seznanijo s slovensko grafiko. Prav povojna slovenska grafika (in ilustratorji) je s svojo ustvarjalnostjo pridobila svetovni ugled in to bolj kot vsaka druga veja slovenske likovne umetnosti. Ta razstava je bila veliko umetniško doživetje za ljubitelje umetnosti in dobrodošla slovenskim naseljencem v Avstraliji, saj zrcali kulturno dedi-

ščino naroda, od katerega so se iz različnih razlogov oddaljili.

Na otvoritev razstave so prišli odborniki in člani povabljenih organizacij, skupina slovenske mladine v narodnih nošah. Med obiskovalci je bilo nekaj novih obrazov mlajše generacije, kar je razveseljiv pojav, in posameznikov, ki se zanimajo za take prireditve.

Razstavo je odprl g. Spyker, minister za etnične zadeve Viktorije, ob navzočnosti jug. poslanika g. Starčevića, jug. gen. konzula g. Novaka, predstavnikov jugoslovanskih organizacij in drugih. Posebnost je bila slovenska republiška delegacija iz Ljubljane, ki so jo sestavljali: g. dr. Kmecl – predsednik sveta za kulturo, g. Jančar – predsednik Slovenske izseljenske matice, g. Šetinc – direktor RTV Ljubljana in ga. Zubčić – svetovalka.

Minister Spyker je v kratkem nagovoru pozdravil vse navzoče in organizatorjem izročil ček za 2,500 dolarjev. Potem sta govorila še g. Starčević o sodelovanju in g. Jančar o izseljeništvu.

Razstava grafike je bila novost skoraj za vsakega.

Za novinca, da je spoznal novo vejo likovne umetnosti, pri kateri se na plošči izdelana risba odtiskuje in razmnožuje. Oni, ki so se že prej zanimali, pa so videli posamezne tehnike od litografije do sitotiska; grafična izražanja v lesorezu, linorezu, akvatinti, kombinacije lito-sitografskih efektov, kolaž in podobno. V razstavljenih delih je bilo videti stremeljenje umetnikov v izpričevanju svojih talentov.

Razumljiv je povojni razvoj grafike, saj ima večje sporočilne možnosti kot jih ima na primer slikarstvo in kiparstvo. Pravtako se pozna prispevek tehnologije z večjimi možnostmi novih grafičnih tehnik. Današnji grafik - umetnik mora poleg svojih idej obvladovati specializirano znanje, ki je pogojeno z mnogo disciplinirane in nadrobnege dela.

Na razstavi je sodelovalo šestnajst grafikov. Od teh jih je deset študiralo likovno umetnost v Ljubljani (Akademija je bila ustanovljena šele po vojni), trije v Italiji, po eden v Zagrebu in Varšavi, eden pa je samouk. Vsi so nagajenci na domačih in mednarodnih razstavah. Le dva sta bila od starejše generacije, Franca Mihelič in Lojze Spacal. Nove dimenzije je dobila grafika z večjo uporabo barv. Dela Kržišnika (Začetek, Sonetje nesreče, Memento mori, Spomin), Palčiča (dve Kompoziciji) in drugih o tem zgovorno govorijo. Razstavljali so še Boljka, Borčič, Ciuha, Horvat, Jemec, Jesih, Kiar, Makuc, Maraž, Jože Spacal, Stegovec in Šefran. Opisati bi bilo dela vsakega grafika posebej in morda več o tem drugje. Res v zbirki ni del Bernika, Debenjaka, Mušiča - vrhunskih umetnikov grafike, ali nestorja Božidarja Jakca, kar pa vrednost tako odlične in bogate razstave ne zmanjšuje. Nasprotno, zbirka kljub različnosti ustvarjalnih videnj izpričuje v celotnosti novo dobo napredka in perspektiv. Tudi je razumljivo, zakaj si je povojna "ljubljska grafična šola" pridobila svetovni ugled in je Ljubljana sedež mednarodnih grafičnih bienal

že preko trideset let.

Razstava v Melbournu je bila velik kulturni dogodek, vredna večjega obiska naših naseljencev in zanimanja dela avstralske javnosti. Organizacija je bila slaba.

Galerija CAE na Flinders Street je bila premajhna za tako številno zbirko, razsvetljava neprimerna. Če je eden obiskal tam en teden prej (slovensko), ali en teden potem (hrvaško), je videl lepo urejeni razstavi, vendar s polovico manj slik. To pa ne zmanjša priznanja Romani in Franku Favier - Zorzut, ki sta požrtvovalno skušala čimbolje urediti razstavo v neugodnih pogojih. Če bi bili organizatorji bolj razgledani, bi se naučili iz razstav prejšnjih let v Caulfieldu (hrvaški naivci) ali v Exhibition Buildingu (makedonska kultura), ki sta bili dobro urejeni in lepo obiskani. Končno je toliko razstavišč na razpolago, da ni problem, če se je o prireditvi govorilo že pol leta prej.

Na razstavi ni bilo kataloga, čeprav je bil tiskan v Ljubljani in na razpolago vsem obiskovalcem sydney-ske razstave. Nobene knjige za vpis in pripombe obiskovalcev razstave, ne osebe za informacije, brez prodaje grafik, monografij itd.

Objavljanje preko etničnega radia ne doseže večine Slovencev. Brez primernih člankov v vodilnih časopisih ne gre.

Napovedano petdnevno razstavo so tudi skrajšali za en dan, ker so jo zaprli že v nedeljo zjutraj.

Imamo tu Slovence, ki so celo akademsko kvalificirani v likovnih umetnostih. So Avstralci, ki več vedo o slovenski grafiki, o umetniškem življenju Slovenije kot povprečni naši izseljenci. Naštela bi samo avstralske udeležence mednarodne grafične bienale v Ljubljani kot so Coleing, Herel, Howard, Moynihan, Nedelkopoulus, Rose, White in drugi. Ti niso niti vedeli za to razstavo, ali bili povabljeni. In vendar bi doprinesli, vsaj k večjemu obisku in prestižu.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Ostanki
gradu
Kamen
v dolini
Draga

PRED Marjeto je bil temen dan, eden takih dni, iz katerih ne vidimo izhoda. Nobene bilke ni bilo videti, na katero bi naslonila svoje upanje. Vse je bilo zastoj: njene besede, njen zgled, njeno prizadevanje. . . Njeni otroci niso sledili njej, ampak modernemu vletoku življenja, ki se je požvižgal na nekakšne moralne vrednote in odpovedi in je razglašal svobodo na celi črti: svobodo, ki je vodila v popolno sužnost, ker ni poznala nobene odgovornosti.

Linija najmanjšega odpora. Počnemo lahko vse to, kar počne večina vrstnikov.

Koliko je takih mater...

Toliko stvari ji je razjedalo dušo! Saj sploh nismo več družina, je čedalje bolj glodalo v njej. Ne rešujejo skupno svojih vsakdanjih problemov. Za njene tako in tako nihče ne ve, svoje pa rešujejo na način, ki jih še globlje peha v pogubo. Nobena zgodovinska izkušnja ali nauk iz preteklosti nič ne velja, ničesar jim ne more prihraniti, vse morajo preizkusiti na lastni koži. Predvsem pa, se ji je zdelo, se branijo globine: ostajajo na plitvem. Negujejo svojo zunanost, v notranjost si nikoli ne upajo pogledati. Kaj je sploh v njej? Ni nič takega, kar bi bilo vredno pogleda? Ni ničesar, čemur bi radi prisluhnili? Je prazna?

Moj Bog, če jih je rodila zato, da ležejo spat in vstanejo jest in svojo plitkost mašijo s tem, da pritisnejo na gumb televizorja ali kasetofona – ali je vredno, da jih je rodila? In ona, ali ni popolnoma odpovedala, ali je ne vredno odigrala svojo vlogo v življenju, če njen dom ni dom, ampak kvečjemu hotel z gostinskimi uslugami za popolnoma tuje goste?

Ni znala naprej. In ni imela nobene moči več. Kristus, je vzdihnila, še Ti, ki si Bog, si imel Simona iz Cirenne, ko si omagal. Odpusti mi, če ne morem več!

Okoli nje so vrveli ljudje, skriti za svojimi maskami, mehanični roboti. Tudi sama je bila ena izmed njih. Nakupiti mora živež in potem skuhati kosilo in potem oditi v službo. In vmes – praznina. In mrz. In skrb in čustvena nepotešenost. Samo da si napolnimo želodce. . .

Na trgu jo je namesto k stojnicam zaneslo v cerkev. Tega sploh ni nameravala; ob delavnikih ni imela časa.

Ampak cerkev je bila polna ljudi.

Najprej jo je to začudilo, potem pa se je prepustila vzdušju, ki je vladalo tam. Obstala je v ozadju. Maša se je pravkar začela.

Njen pogled je našel Križanega. V svojih mukah na križu se je skrčil in z obrazom je gledal v tla, kakor da nikogar ne vidi. Pred njim je valovala množica. Vedel je, da je tam, čeprav je ni gledal, vedel je za vsakega izmed njih, kakor so tudi oni vedeli zanj, ker so prišli k njegovim svetim daritvam. Nič mu ni bilo treba pripovedovati, razlagati, dokazovati. Vse je vedel. Zato si se lahko popolnoma umiril in Ga molil.

Svoje življenje si dal za nas, je molila Marjeta – kaj Ti jaz, Tvoja stvar, lahko darujem? Ničesar vrednega nimam. Zato sprejmi mojo ponižno ne vrednost, moje neuspehe, moje otroke, vso mojo odtujeno družino. Ti s svojo milostjo naredi z njimi kar veš, da je prav, Ti, ki si vsemogočen, neskončno dobrotljiv in usmiljen. Gobavce si ozdravljaj, mrtve si obujal k življenju, tudi mojemu brezupu lahko naliješ novega upanja in moje brezciljno delo lahko osmisliš. Kajti nič ni tisti, ki seje in žanje, ampak tisti, ki daje rast.

Tistega, ki daje rast, v njeno družino že dolgo niso vabili. "Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi. . ." Odkar so njeni otroci odrasli, niso več hoteli skupne molitve, ne zjutraj ali zvečer, ne pred jedjo ali po jedi. Hotel, je spet presunilo Marjeto, tujci. . . In nikjer več Boga, ki bi njihovemu prizadevanju dajal rast!

Bog, je Marjeta prosila pri obhajilu, pojdi z menoj v mojo družino, da Te bodo čutili tudi drugi! Ostani pri nas, čeprav Te samo jaz prosim za to!

Zavila je k Marijinemu oltarju in tam pokleknila: Ti, blažena Devica, si v Kani Galilejski preprosila Sina, da je storil svoj prvi čudež. Ti, ki še nikoli ni bilo slišati, da bi koga zapustila . . . Prosi svojega Sina, naj pride k nam, v negostoljubno hišo, v hišo, kjer mislijo, da ga sploh ne potrebujejo. Vem, da bi bil to čudež, ampak Tvoj Sin zna delati čudeže in lahko mrzla srca ogreje s svojo ljubeznijo. In Ti, ki si Mati, zagotovo razumeš mojo materinsko prošnjo.

Marijin obraz z Detetom v naročju se je smehljaj, prižgane sveče so še vedno metale svetlobo po njenem

obrazu, čeprav je bilo maše že konec. Tisti hip je Marjeta začudena opazila, da na kamnitih stopnicah pred Marijinim oltarjem ne kleči sama: levo in desno od nje so klečale ženske kakor je bila ona, s cekarji za na trg, ki so jih stiskale k sebi, in s skrbmi v svojih srcih, ki so jih izročale nebeški Materi. Koliko jih je Marija pravzaprav danes povabila? In včeraj? Gotovo so bile že tudi včeraj tu. In jutri bodo spet in pojutrišnjem . . .

Poslej bo tudi ona med njimi.

Hvala, Marija, da si me povabila, je vzdihnila. Prihajala bom. In trkala bom tako dolgo, da me bo Tvoj Sin uslišal.

MARTA KMET

Dežela ateizma

Po "Družini"

-kam?

IME "Dežela ateizma" zasluži Albanija, ker jo je državno in partijsko vodstvo že leta 1967 uradno razglasilo za ateistično državo. Njene meje prepuščajo le strogo nadzorovane novice. Samo tu in tam so posamezni begunci časnikarjem pripovedovali, kakšno je življenje v Albaniji. Čeprav je običaj, da svobodni svet nikdar brez pridržkov ne prisega na pripoved, ki prihaja iz ust begunca, nihče ne dvomi, da je Albanija ena najbolj zaostalih držav na svetu, v Evropi pa prav gotovo najbolj. Gospodarsko in družbeno zaostalost bi seveda lahko razumeli, saj biti reven nikakor ni greh, veliko teže pa je mogoče razumeti ideološki teror. Če se je Albanija razglasila za ateistično državo, to niso prazne besede, temveč jih skušajo na vsakem koraku uresničevati. Cerkve so dosledno spremenili v skladišča, kinodvorane ali tovarne. Ko je

avstrijska televizija nedavno prikazala daljšo reportažo iz Albanije, je bilo prav pretresljivo videti tekstilne stroje v cerkvi, ki ima stene in strope prekrte z neprecenljivimi freskami.

Pa nê samo to. Uradno je prepovedan vsak verski obred, vsako versko znamenje. Znan je primer duhovnika Shtjefena Kurtija, ki so ga leta 1972 obsodili na smrt in ustrelili samo zato, ker je ustregel prošnji neke žene in ji krstil otroka.

Po vsem bi bilo čisto naravno sklepati, da v Albaniji ni več vernikov, temveč so se vsi hočeš-nočeš oprijeli ateističnega komunizma, ki ima danes edini v

Ko se Stalinovih zločinov danes komunizem z Rusijo vred sramuje, v Tirani (slika!) in še marsikje po Albaniji še stoji njegov kip in ga še časte ...

Evropi neprikrito stalinistično obliko. A vendar ni tako. Po ljudskem štetju iz leta 1971 ima Albanija okrog dva milijona dvesto tisoč prebivalcev. Po približnih ocenah je med njimi še vedno okrog en milijon in 269.000 vernikov. Najštevilnejši med njimi so muslimani, ki jih je po približnih ocenah skoro milijon, pravoslavni je okrog 160.000, katoličanov pa 124.000. Kljub uradni prepovedi verske dejavnosti in zapori vseh cerkva in mošej v deželi je torej vernost v Albaniji še vedno živa.

Kot že rečeno, so novice iz Albanije zelo skope. Na prvih straneh svetovnega tiska se pojavljajo le ob večjih političnih prelomnicah. Leta 1955 je Albanija postala članica Združenih narodov, ob prelomu med Sovjetsko zvezo in Kitajsko je pristala na kitajski strani, nato pa se je zaprla tudi pred velikim azijskim prijateljem in še sedaj živi v popolni osami.

ATEIZEM je postal množično gibanje moderne dobe, nekaka "nova religija", po besedah papeža Pavla VI. "najbolj usodno dejstvo našega časa". Kot radikalna antiteza h krščanstvu hoče oblikovati moderni ateizem po svojih predstavah celotno človekovo življenje, zato zajema vsa področja: filozofijo in etiko, znanost in umetnost, politiko, ekonomijo in pravo. Njegov uspeh sloni na tem, da si je nadel masko novega humanizma, ki bo povedel človeka, seveda osvobojenega religije, ki je opij za ljudstvo, do njegove zadnje izpolnitve. V resnici pa prinaša suženjstvo in človeka oropa njegovega dostojanstva.

Zanimanje za Albanijo se je povečalo ob nedavni smrti partijskega voditelja Enverja Hoxhe-ja, ki je bil na krmilu več kot štiri desetletja. Njegov naslednik Ramiz Alia je sicer že ob prvih javnih nastopih zatrjeval, da bo vodil albansko državo in partijo po poti svojega prednika, nekateri znak pa že kažejo, da morda le smemo pričakovati postopno odpiranje. Kmalu po pogrebnih slovesnostih v Tirani je namreč javno mnenje presenetila novica, da je v Francijo odpotovala albanska državna delegacija. Morda ta obisk na neki način le pomeni konec dolge prostovoljne osame, ki je za sodobno ureditev sveta nekaj popolnoma nevzdržnega.

Seveda vlada veliko zanimanje tudi za morebitno odpiranje v smeri večje svobode, tudi verske. V svetu, ki ima vsak dan v mislih in na ustnicah izjavo o človekovih pravicah, helsinško listino in še marsikaj drugega, pomeni albanski ideološki absolutizem ostane zagatnih časov, ko so govorili (in seveda tudi izvajali): "Čigar je oblast, tistega je tudi vera!" Dokler bodo po glavnih trgih albanskih mest še češčeni Stalinovi spomeniki in se bodo državni ter partijski voditelji prištevali med njegove zveste naslednike, o znatnejših premikih najbrž ne bo mogoče govoriti.

Pa se albanska zgodovina ne razlikuje prav veliko od zgodovine drugih evropskih narodov, zlasti kar zadeva mesto in vlogo krščanstva v tej zgodovini. Najstarejši pisani albanski spomeniki so iz 15. stoletja in kakor se je to dogajalo v zgodovini pismenosti našega naroda ter mnogih evropskih narodov, imajo tudi ti zapiski versko vsebino: obrazec za delitev zakramenta svetega krsta. Prvo knjigo v albanskem jeziku so natisnili leta 1555 in spet gre za versko knjigo – misal. Razglasitev brezbožnega svetovnega nazora kot edino pravilne in seveda edino dovoljene ideologije pomeni nasilje nad zgodovino in nad osnovnimi človekovimi svoboščinami, med katere spadata tudi svoboda mišljenja in svoboda vere.

Kakorkoli že, če lahko po nekaterih zunanjih znakih sodeč, gojimo vsaj rahlo upanje, da se bo tudi Albanija postopno vključila v evropsko in svetovno družino narodov, potem smemo upati tudi, da bo svojim državljanom dovolila svobodno verovati, moliti in živeti po veri.

DRUGI DEL SPOREDA OBISKA ŠKOFA KVASA IN P. PROVINCIALA

Za WOLLONGONG, BRISBANE in NEWCASTLE, kakor tudi CANBERRE (v tretjem delu sporeda) si ogledajte, kaj piše p. Valerijan na strani 279 te številke!

Visoka gosta bosta prišla iz Sydneya v Viktorijo v sredo 6. novembra. Ta dan zvečer se bosta ustavila v WODONGI, kjer bo ob sedmih škofova maša v cerkvi Srca Jezusovega. Vabljeni vsi rojaki Wodonge, Alburyja in okolice! Po bogoslužju srečanje v rojaki v prostorih društva "Snežnik" v Alburyju.

MORWELL bo dobil visoki obisk v petek 8. novembra. Na škofovo mašo ob sedmih zvečer v cerkev Srca Jezusovega ste vabljeni vsi rojaki Gippslanda. Po maši se bomo zbrali k domači zakuski v dvorani farne šole.

MELBOURNE bo imel v soboto 9. novembra zvečer ob sedmih v Baragovi dvorani pod cerkvijo v Kew AKADEMIJO v počastitev naših gostov. Sledila bo domača zakuska, da boste oba gosta lahko srečali tudi osebno.

GEELONG bosta obiskala v nedeljo 10. novembra. Slovenska maša kakor običajno ob 11.30 v cerkvi svete Družine, Bellpark. Po maši obisk slovenskih grobov na Western Cemetery, nato srečanje z rojaki na zakuski v Cankarjevem domu.

ST. ALBANS bosta naša gosta obiskala isti dan za mašo ob petih. Za to priliko posebej vabljeni vsi rojaki okolice, zlasti East Keilorja, kjer ste številni. Lahko bi napolnili cerkev. Po maši se bomo zbrali k srečanju in zakuski v dvorani farne šole. (Glede postrežbe se pogovorite z Markom Zitterschlagerjem!

Srečanje z gostoma na slovenskem gričku S. D. M. v Elthamu bo v torek 12. novembra ob pol šestih zvečer. (Odboru zahvala za povabilo!)

TASMANIJO bosta visoka gosta obiskala v sredo 13. novembra. Tamkajšnji rojaki naj se zberejo k škofovi maši v cerkvi sv. Terezije, Moonah (Hobart), ob sedmih zvečer. Srečali se bomo tudi po maši k domačem razgovoru in zakuski. Sporočite drug drugemu, da nas bo več!

MELBOURNE, ki bo seveda izhodiščna točka za ostale obiske, prične svoj verski spored v četrtek 14. novembra zvečer s tridnevno DUHOVNO OBNOVO, ki jo bo vodil škof. Pričetek ob sedmih, enako v petek in soboto (15. in 16. nov.) zvečer. Pred mašo bosta spovedovala gosta, enako po maši. Pred petkovo mašo bo blagoslov na novo postavljenega križa desno ob cerkvi, pri večerni sobotni maši pa bo škof blagoslovil v cerkvi spominski kamen, ki bo služil za vogelni kamen bodočemu Domu počitka in ga bomo kasneje vzdali v stavbo.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

Naj bi bila cerkev polna sleherni večer, saj duhovne obnove vsi tako potrebujemo. Tako lepa prilika se vam nudi, da prisluhnete božji besedi iz ust rojaka - nadpastirja.

V nedeljo 17. novembra bo ob desetih slovenska škofova maša na prostem pri lurški votlini, če bo seveda lepo vreme. Med mašo birmovanje. Po maši prilika za srečanje gostov v dvorani.

Visoka gosta bosta zapustila Viktorijo v sredo 20. novembra, ko se odpeljeta proti Adelaidi.

Naj tu še omenim, da je spremenjen urnik maš za drugo nedeljo v novembru. Večerna sobotna maša zaradi sprejema gostov z akademijo v dvorani odpade, v nedeljo 10. novembra pa bo v naši cerkvi SAMO ENA MAŠA in sicer že OB DEVETIH, da imamo potem dovolj časa priti v Geelong brez posebne naglice.

+ Dan ostarelih rojakov, ki smo ga imeli na tretjo nedeljo v septembru, je udeležencem pripravil prijetne urice. Prišlo jih je okrog 25, več pa se je opravičilo zaradi bolezni, saj je prav ta čas razsajala huda influenza in med nami skoraj ni bilo družine brez bolnika. Pevski zbor iz Geelonga je bil zopet med nami, zapel nekaj pesmi na odru, po kosilu pa pri omizju, da so tudi drugi poprijeli. Bilo je res prijetno popoldne za vse.

Iskrena zahvala vsem, ki ste pri organizaciji kakor koli sodelovali. Zlasti hvala za postrežbo, za namizne dobrote, posebno s. Emi, ki je imela glavno skrb pri kosilu za naše goste tega dne.

+ WALKATHON popoldne iste nedelje v prid Skladu doma počitka je kljub manjši udeležbi nepričakovano lepo uspel. Hodači so za svoje kilometre (nekaj manj od 12 kilometrov) nabrali lepo vsoto 4,462.78 dol. Vsem iskren Bog povrni, tudi računarjema, Marku Zitterschlagerju in Florjanu Škraba za hitro in natan-

čno delo. Seveda smo spet razdelili tudi nagrade priznanja. V skupini udeležencev pod 25 let starosti je največ nabrala **Anita Pahor** (356.— dol.), druga je bila **sestra Petra** (proti pričakovanju je v nekaj dneh po vrnitvi med nas nabrala 266.— dol.), tretji pa **Simon Grilj** (205.— dol.). Med skupino nad 25 let starosti pa je bila zopet neprekosljiva **sestra Maksimilijana**, ki je nabrala kar 1.607,50 dol. Kot najstarejša je dobila nagrado gospa **Zora Kim**, najmlajši pa je bil **Peter Persič** iz Geelonga. Skromno zahvalno nagrado so prejeli letos vsi udeleženci, saj sta bila tokrat samo dva, ki sta nabrala manj od petdesetih dolarjev. Prav iz srca še enkrat: Bog povrni vsem! Enako tudi vsem sponzorjem in pa skupini, ki je pomagala pri organizacijski izvedbi Walkathona.

+ Kar v čedni skupini in z lepim številom narodnih noš smo se na prvo oktobrsko nedeljo udeležili **maše narodnih skupnosti**, ki jo je imel z izseljenskimi duhovniki v stolnici melbournski nadškof Little. To vsakoletno bogoslužno srečanje je že tradicija, ki je ne smemo zanemariti. Saj nam je s tem dana lepa prilika, da Avstralci in mnoge druge narodnosti zvedo za nas. Vsem hvala za udeležbo!

+ Letošnje srečanje bivših fantov Baragovega doma, ob proslavljanju srebrnega jubileja, je na soboto 28. septembra privabilo lepo število Baragovcev z njihovimi družinami. Bil je prijeten večer ob polnih mizah dobrot, domačih melodijah (zahvala godcem!), gledanju albumov starih slik iz Baragovega doma in seveda tradicionalnem pihanju svečk. Smeha je bilo dovolj, zmagal pa je zopet Matija Štukelj, ki je bil v vseh petindvajsetih letih menda največkrat zmagovalec. Fantom sem omenil, da bi s tem srebrnim jubilejem vsakoletna srečanja prenehali, pa je večina izrekla željo, naj bi jih nadaljevali. — Zahvala vsem v kuhinji, sestram za odlično torto, sestri Emi in pomočnicam pa za pripravo hrane.

+ V bolnišnici v Traralgonu (Gippsland) je na nedeljo 29. septembra zjutraj zaključila svoje zemsko življenje **ANA BUBNIČ** vdova Mesarič. Rojena je bila v Bakovcih v Prekmurju 17. junija 1929. Tam se je tudi poročila s Francem Mesaričem iz istega kraja. Leta 1951 je mlada družina bežala v Avstrijo, naslednje leto pa jo je ladja "Nelly" pripeljala v novo domovino. Nastanili so se v Morwellu, kjer sem našel Mesaričeve leta 1957 ob svojem prvem obisku tamkajšnjih rojakov. Anico sem spoznal kot dobro ženo in zlato mater, ki je ohranila kljub novim razmeram pristno prekmursko vernost in jo vtisnila tudi svoji družini. Pred desetimi leti sem pokopal moža Franca, vsi štirje otroci so medtem tudi dorasli in odšli na svoje. Naša pokojnica si je zaželela družbe in se pred štirimi leti

znova poročila, takrat s Francem Bubničem. Žal je začela zahrbtna bolezen izpodkopavati zdravje in tudi operacija ni mogla ničesar več spremeniti.

Pogrebno mašo smo imeli v sredo 2. oktobra v cerkvi sv. Vincencija, nato smo jo spremili na zadnji domek na yallournsko pokopališče.

Iskreno sožalje Francu in vsem štirim otrokom z družinami, kakor tudi sorodnikom v domovini!

Ko sem se vrnil s pogreba v Gippslandu, me je pa doma že čakalo sporočilo, da je umrl **BOŽO LONČAR** (v sredo 2. oktobra okrog petih popoldne). Bil

je že deset dni v Royal Melbourne Hospital-u, kjer sem ga že večkrat obiskal in je teden pred smrtjo, ko je bil še pri polni zavesti in še govoril, z naravnost otroško vdanostjo sprejel svete zakramente. Po prvi kapi (našli so strjeno kri v možganih) ga je zadelo še trikrat in dan kasneje ni mogel več govoriti, je pa še do dneva pred smrtjo slišal in razumel. — Pokojni Božo je bil rojen slovenskim staršem v Vinkovcih, kjer je bil oče železničar. Po njegovi smrti je mati oddala Božota nekemu doleniškemu kmetu, ki ga je bil pripravljen posvojiti, sama pa odšla v Avstrijo. Pa je tudi Božotov krušni oče umrl in otrok se je znašel v salezijanskem zavodu v Ljubljani na Kodeljevem, ki mu je za vse življenje vtisnil svoj pečat. Poročil se je v Žrečah z Rozi Kejžar, živela pa sta v Ljubljani. Leta 1966 je Božo odšel v Avstrijo iskat svojo mater (našel jo je na Dunaju, a zdaj je že med pokojnimi), žena z otrokoma Ireño in Marjanom je prišla za njim in v novembru naslednjega leta so emigrirali v Avstralijo. Božo se je pričel v Melbournu kmalu uveljavljati pri delu za slovensko skupnost. Ni imel visoke šolske izobrazbe, a imel je veliko naravnih talentov, ki jih je pri organizaciji znal uporabiti. Veliko je delal pri SDM, pa tudi za povezavo z drugimi društvi po Avstraliji, kakor je rad prišel in pomagal tudi pri verskem središču. Velika pomoč nam je bil zadnja leta pri počitniški koloniji, sydneyskemu središču pa pri razstavi leta 1983. Ni bil kak pobožnjak, je pa rad prihajal v slovensko cerkev, ob praznikih je tudi pomagal pri nabirki, za oba otroke

je poskrbel katoliško šolo in lani ob srebrnem jubileju je hotel v cerkvi pri maši obnoviti svoje zakonske obljube. Dostikrat ni znal pomagati sebi in zlasti paziti na svoje zdravje, bil pa je vedno pripravljen pomagati drugim. Zadnjih pet let je bil zaradi srca in hude sladkorne že v pokoju, kar pa je zanj pomenilo, da je še več delal za skupnost.

Ob smrti se je pokazalo, kako je bil Božo **poznan** in priljubljen. Že v nedeljo zvečer pri rožnem vencu ob odprti krsti je bila cerkev polna, v ponedeljek pri pogrebni maši pa premajhna za vse. Somaševal sem s p. Cirilom, ki je prišel iz Sydneya po slovo. Božo je dobil grob na keilorskem pokopališču.

Še enkrat, Božo, hvala za vse. Pogrešali te bomo. Naj ti bo lahka avstralska zemlja! Iskreno sožalje vsem Lončarjevim! In naj se ob tej priliki tudi zahvalim vsem, ki so namesto cvetja na grob darovali v Sklad Doma počitka. Na ta način je bila zbrana lepa vsota 380.— dolarjev, 277.— dolarjev pa so prinesle v isti namen srečke za košarico cvetja (akcija Marcele Bole in njene hčerke Neve). Zadel jo je na "sedmini" v cerkveni dvorani po pogrebu p. Ciril in poklonil vdovi Rozi.

Med pokojnimi naj omenim še enega, ki je premislil pretekli mesec v Moe, Gippsland. **FRANC ŠMUGLOVEC** je umrl v 71 letu starosti in poleg žene, ki je srbskega rodu, zapušča pet otrok. Doma je bil iz Maribora ali njegove okolice. Kolikor mi je znano, se s Slovenci ni dosti družil. R. I. P.

+ Krst smo imeli meseca septembra v naši cerkvi en sam: mlada družina **Jožefa Pekolj** in Marije r. Coppo je dne 22. septembra iz Diamond Creeka prinesla k nam svojo prvorojenko. **Kyrlie Renee** je bila krščena ob obletnični maši za pokojnega starega očeta **Jožeta Pekolja**, ki ga žal ne bo nikoli poznala.

Naše iskrene dobre želje na življenjsko pot!

+ Poročila sta se v slovenski cerkvi v Kew dne 21. septembra **Peter Wayne Conlan**, avstralskega rodu in doma iz Melbourne, ter **Liljana Marjetka Prosen**, iz družine Antona Prosen in Marije r. Tomažič, Avondale Heights. Liljana je bila rojena v Parizu in krščena prvi tamkajšnji Slovenski misiji, predno je družina emigrirala v Avstralijo.

Dne 4. oktobra pa spet poroka pri nas: **Michael Benedetti** je italijanskega rodu, rojen v Melbourne in krščen v Thornbury, **Tanja Tomšič** (iz družine Alojza Tomšič in Štefanije r. Premrl, Strathmore Heights) pa tudi rojena v Melbourne (Preston) in krščena v kapeli Baragovega doma.

Dne 11. oktobra sta si pri Sv. Dominiku, Camberwell, obljubila zakonsko zvestobo **Mark Graham Trotter** in **Helena Sonja Oppelt**. Oba sta seveda rojena

v Melbourne, nevesta iz znane naše tržaške družine **Marjana Oppelt** in Marije r. Rudež, Ashburton, krščena v kapeli Baragovega doma.

Naslednji dan (12. oktobra) pa sta pred naš oltar sv. Cirila in Metoda stopila **Danny Shields** (rojen in krščen v Angliji) ter **Alijana Mary Šmit** (rojena v Melbourne v družini Janeza Šmita in Marije r. Trošt, krščena v kapeli Baragovega doma).

Ob zadnjem obisku Wodonge pa sem zvedel tudi za poroko, ki je bila tam dne 14. septembra: **Brian Wright**, doma iz Colaca, Vic., je dobil za svojo zakonsko družico **Gianno Kalc**, iz družine pok. Slavka Kalc ter Anice r. Kalčič.

Vsem parom iskrene čestitke!

+ Zopet smo pred prvo novembrsko nedeljo, ko se posebej spomnimo naših rajnih. Po navadi se bomo na keilorskem pokopališču, kjer so naši skupni grobovi in je pokopanih tudi največ naših rojakov, zbrali opoldne k skupnim molitvam. Kot vsa leta bom zopet blagoslovil vse slovenske grobove, sorodniki pokojnih pa naj mi pomagajo s tem, da stojijo ob grobu, ker ne bi rad katerega prezrl. Lepo tudi prosim vse, naj se na pokopališču obnašajo kraju primerno: naj ne bo nepotrebne govornje in kajenja, vsakdo naj se pridruži glavni skupini in sodeluje pri skupni molitvi.

Letos ni več Lončarjevega Božota, da bi na pokopališču pobiral za vzdrževanje naših skupnih grobov. Upam, da bo kdo drugi prevzel njegovo mesto.

Tradicionalno pihanje sveč (vsako leto ena več) na srečanju za obletnico Baragovega doma. Urbasov Tone je poskušal zaman . . .

PRVO doktorico teologije smo dobili letos Slovenici, doktorat pa je dosegla na ljubljanski Teološki fakulteti, kar je bilo tudi prvič, odkar naša fakulteta podeljuje doktorske naslove. **Sestra Snežna dr. Večko** je uršulinka, doma z Raven na Koroškem. Napisala je pod vodstvom prof. dr. Jožeta Krašovca zelo temeljito strokovno delo z naslovom "Božja in človeška zvestoba v hebrejski Bibliji". Dne 27. septembra je s pohvalnim uspehom branila svojo doktorsko disertacijo. Poleg dolgoletnega študija v Ljubljani je sestra Snežna svoje podiplomske študije opravila tudi v Rimu in Jeruzalemu.

BLOŠKA ŽUPNIJA ima kar enajst cerkva. Sleherno je na en ali drugi način potipala vihra zadnje vojne in revolucije, ki se je po Notranjskem zelo razbesnela. Nekateri teh podružnic je tako razrušila in požgala, da skoraj ni bilo upanja na obnovo. Pa so se bloški farani s svojim župnikom Jožetom Kastelicem spravili na delo, ki je vredno omembe: v zadnjih šestih letih so obnovili kar devet svojih cerkva in šest od teh je dobilo celo nove zvonike z bakreno pločevino. Najbolj v ruševinah in z grmovjem zaraščena je bila cerkev sv. Roka v Ravniku. Bila je zapišana propadu in mnogi sploh niso verjeli, da jo je še mogoče obnoviti. Danes so ponosni, da jim je uspelo.

"Mnogim Bločanom je vera odmaknjena," je povedal bloški župnik, ki svoje farane dobro pozna. "Povojni čas je vanje vnesel strah. Da je vera vrednota, o tem nihče ne dvomi, vsaj na tej planoti ne, toda radi bi jo imeli zase, v zakritosti... Boječi so, in menijo, da so merilo za sedanji trenutek tisti, ki ne hodijo v cerkev ter stopajo vstric z onimi, ki strojijo jav-

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

no mnenje." A zlasti blagoslovitev obnovljene cerkve sv. Roka je bil praznik za vse, tudi za tiste, ki ne hodijo k maši.

V **ŽALCU** pri čebelarški zadrugi z letošnjo bero medu niso najbolj zadovoljni. V spomladanskem času so bili zaradi slabih vremenskih razmer ob cvetlični med — ostala jim je bera kostanjevega in gozdnega medu, kjer računajo na boljši uspeh. Po računih bodo letos pridelali verjetno okoli 200 ton medu, pet ton cvetnega prahu, 500 kilogramov propolisa in 150 kilogramov matičnega mlečka.

MED VSEMI evropskimi državami ima ravno Slovenija najmanj rodovitne zemlje na vsakega prebivalca. Če ne bodo prizadevanja za varovanje kmetijske zemlje učinkovitejša in doslednejša, kot so bila v preteklih letih, bo prišlo do tega, da bo večina slovenskih plodnih ravnih pozidanih. Po statističnih podatkih se v Sloveniji vsako leto pozida več kot 2000 hektarov plodne kmetijske zemlje, kar pomeni nepopravljivo izgubo.

STATISTIČNI URAD za Slovenijo je objavil podatke o enoletnem gibanju cen. Iz njih povzemamo, da so bili letos v avgustu gospodinjski stroji dražji za 149%, stanarina se je podražila za 140%, volna in pletenine pa za 118%. Alkoholne pijače so dražje za 107%, tekoča goriva in maziva za 106%, kmetijska kemična sredstva za 104%. Sadje je bilo 96,7% dražje, zelenjava 86%, nogavice 89%, čistila 85%. Prometne storitve so se podražile za 82,7%, obrtne storitve za 82,5%, pohištvo za 78,2%. Najmanj so se v zadnjem letu podražila jajca: za nekaj manj kot 30%. Ista številka odstotka je tudi za podražitev poštne usluge.

DOMA so slavili naša oltarna kandidata, **Baraga in Slomška**. Letošnji "Baragov dan" je bil v Cerknici v nedeljo 22. septembra. Vodil ga je nadškof Šuštar v spremstvu mariborskega pomožnega škofa Smeja in več dekanjskih duhovnikov. "Slomškova nedelja" na zadnjo septembrsko nedeljo pa je zbrala številne vernike v proštjsko cerkev sv. Jurija v Ptujju. Tudi pri tej lepi slovesnosti je bil nadškof Šuštar, poleg škofov Krambergerja, Smeja in Piriha ter blizu sto duhovnikov.

POROČILO ob koncu septembra pravi, da nekdanja bistra Sava spominja v teh dneh bolj na goščo kot na tekočo reko. Zadnji mesec se je njena gladina znižala za trideset centimetrov, pretok pa za 57 kubičnih metrov na sekundo. Dognali so tudi, da je v vodi vedno manj kisika. Še hujše je pod Brežicami, kjer je hlajenje jedrske elektrarne Krško skromno količino rečne vode tako segrevalo, da je morala elektrarna delati nekaj dni z zmanjšano močjo. Končno je dež nekoliko

povečal pretok in vodo vsaj malo shladil.

Nekdaj tako bistra Sava – ali more biti po vsem tem v nje sploh še kaj življenja?

O "PREKINITVAH DELA" je pisalo ljubljansko "Delo", da se o njih nerado govori, da pa njih število iz leta v leto narašča. Raziskava neke Lidije Mohar je zbudila izredno zanimanje. Iz njenih vrstic je povzeto, da so ustavitve dela praviloma rezultat dolgotrajnega nezadovoljstva delavcev z njihovim lastnim položajem in z odnosi v organizaciji, kjer delajo. Pojav sam pa dokazuje, da so tudi v socialistični samoupravni družbi kršene nekatere pravice delavcev in njihovi interesi omejevani.

Tu so nekatere značilnosti protestnih ustavitvev dela, kot jih našteva "Delo": v Sloveniji je prišlo že do približno 60 do 70 slučajev na leto; pri njih sodeluje različno število ljudi, od deset do 300 in več; delo prekinjajo predvsem delavci v enem delu temeljne organizacije, zelo malokdaj cela tovarna; največ prekinitev v Sloveniji je v industriji in rudarstvu; več jih je v mestnih okoljih kot pa na deželi; povod za prekinitve dela so najpogosteje osebni dohodki.

TUDI V "DELU" smo brali (22. jun. 85/21) zanimivo razpravljanje Matjaža Kmecla, sekretarja za prosveto pri slovenskem izvršnem svetu (nedavno je bil z Matico na obisku med nami v Avstraliji), tudi tole: "... Prihodnosti smo dolžni rodovitno združbo odprtosti in drugačnosti . . . Naj je komu simpatično ali ne, temeljni pogoj za upajočo in mirno pot v prihodnost je potrjevanje in uresničevanje duhovne odprtosti."

Odprtost in drugačnost. Res dve čudoviti besedi, posebno v današnjem slovenskem prostoru enopartijske družbene ureditve. Lepo zveni gornji citat, a prav je, da mu pripišemo nekaj stavkov profesorja ekonomije v Glasgowu, dr. Ljuba Sirca, medvojnega udeleženca NOB-a: "Moje dobro premišljeno mnenje je, da komunisti niso peljali v bodočnost, marveč v zagato, v slepo ulico, v stran . . . Doslej se socializem na oblasti ohranja le z nasiljem in demagogijo, s tem, da preprečuje svobodno razpravljanje o sedanjem zažvoženem stanju in o tem, kako najti pot iz te zagate . . . Svojo oblast (komunisti) krčevito branijo in se še vedno obnašajo, kot da zares samo oni vedo, kaj je za Slovence dobro. . . Pogoj za vsako rešitev je, da partija izgubi monopol na oblast" (Svobodna Slovenija, Argentina, 4. jul. 85/2).

V KAMNIKU je zelo lepo uspel 15. teden narodnih noš, folklorne in obrti. Vrhunec je dosegla ta vsakoletna prireditve v nedeljo 8. septembra, ko je bila na sporedu povorka narodnih noš – kar 750 se jih je udeležilo. V okviru tedna je starodavni Kamnik odprl tudi

**SLOVENSKO
DRUŠTVO SYDNEY**
45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI

HRIBČEK VABI. . .

. . . člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Za informacije kličite:

Štefan Šernek, tel. 528 3423

razstavo "Obrt nekoč in danes", s katero so proslavili desetletnico kamniškega obrtnega združenja. Prikazala je razvoj obrti na kamniškem področju od šestnajstega stoletja do danes.

OBISK POSTOJSKE JAME je bil do konca avgusta za 11 odstotkov večji kot v enakem obdobju lani in 8 odstotkov nad predvidevanji. Med 734.836 obiskovalci je bilo skoraj 600.000 tujih turistov. V slikovitem Predjamskem gradu pa je bilo 63.265 obiskovalcev – 5 odstotkov nad načrtovanjem in 9 odstotkov več kot lani v istem obdobju.

Postojnska jama zares privlači s svojo podzemsko lepoto, ki je edinstvena na svetu.

**Rojaka BRANKA in JOZE PEGAN
imata vinograde v Hunter Valley**

St Joseph Winery

Na razpolago imata kakovostna vina kot so Chardonnay, Traminer, Montel, Hermitage (sweet or dry). – Pozanimajte se za ugodne cene, telefonirajte na (02)709 7748! Po dogovoru ste dobrodošli v vinogradu za obisk, kakor tudi za b-b-q ali vaš družinski piknik.

KDO je bil sveti Frančišek, kateréga god obhajamo v tem mesecu (4. okt.)? Rojen je bil leta 1182 v mestu Assisi v Italiji, kot sin bogatega trgovca. Oče ga je določil za svojega naslednika v trgovini. Po svojem veselem značaju in priljubljenosti je bil kot rojen za trgovski posel. Bil je duša vseh tedanjih asiških mladcev. Kjer se je zbirala družba mladih, je bil Frančišek med njimi. Rekli so, da se mladi kar ne znajo razživeti brez njega v svoji sredini.

Zgodilo pa se je, da je Frančišek postal ves drugačen, rekli bi čudaški. Ugledal je družbo tovarišev in že je nameril korak k njim, pa je povsíl glavo in krenil drugam. Ustnice so mu polglasno šepetale: "Moj Bog in moje vse!" Vse, kar je v tedanjem času imel na razpolago mladenič bogate družine, je imel tudi Frančišek, sin bogatega trgovca Bernardoneja. A čudno, nič več ga ni zadovoljilo. V dušo mu je leglo silno hrepenenje po nečem velikem, neustvarjenem – hrepenenje po Bogu.

Pravijo, da je bil čas, v katerem je živel Frančišek, močno podoben našemu času. Mladini uglednih družin je bilo na razpolago vse. Smisel za neustvarjene, večne dobrine, je v tedanji družbi vedno bolj pojemal. Pogoste so bile vojne med mesti in deželami. Sinovi mestnih družin so se na moč borili za viteška odlikovanja, katerim je po zmagi sledila ugledna služba. Podobno mišljenje prešinja tudi naš čas. Mlad človek, ki bi po svoji nadarjenosti mogel doseči poklic, s katerim bi koristil narodu, pa se odloči za službo: "kjer bom prej in bolje zaslužil". Kakšno ra-

FRANČIŠEK IN NAŠ ČAS

zočaranje je v mnogih družinah, ako sin ali hčerka izrazi zanimanje za duhovni poklic. Namesto spodbude in molitve – sami ugovori in odsvetovanja. Veliko odločnosti in poguma je treba, da se mladi dokoplje do poklica, kamor ga vabi Bog sam.

V življenjepisu svetega Frančiška beremo, da mu je upadel pogum, ko je prvič sklical generalni kapitelj reda manjših bratov, ki ga je sam ustanovil. Bil je zaprepačen, ko je ugledal toliko bratov, ki so prišli na to zborovanje. "Gospod, toliko bratov si mi dal, in jaz sem tako majhen! . . ." je jecljal v ponižnosti. Res, le kaj je pritegnilo ljudi tedanjega časa, da so zavrgli svoje imetje, pustili visoke službe in hiteli za ubogim Frančiškom? Njegova zunanost to ni bila: bil je majhne, revne postave; oblačil je raševinast, oguljen habit takratnih najrevnejših ljudi. Imetja ni imel ne on, ne njegovi bratje. In vendar so zapustili dom ter udobno življenje sinovi bogatih in uglednih družin ter se mu pridružili. Le kaj jih je privlačevalo?

Frančišek je bil poln Boga, bil je drugi Kristus. Frančišek ni bil nikak žalosten svetnik, kajti srce, v katerem biva Bog, izžareva notranjo srečo in veselje. Taka sreča in veselje sta nepremagljivi sili, ki vabita srca k Bogu.

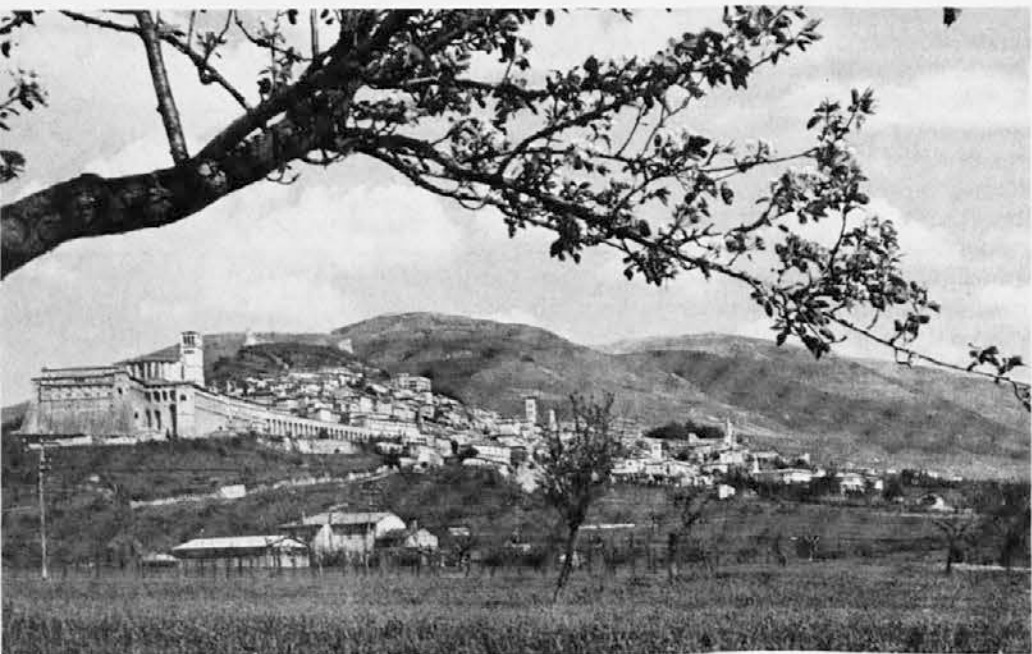
P. P.

**V čem je veličina
Frančiška
Asiškega?**

Njegova pesem
je bila sončni spev,
njegovo življenje
prostost v uboštvu,
njegova radikalnost
v doslednem posnemanju
evangelija,
njegovo orožje
dosledno nenasilje.
Frančišek Asiški
– svetnik
in revolucionar Cerkve.

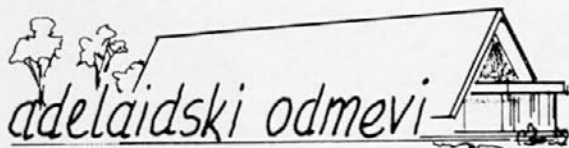

Po "Nedelji"

A
S
S
I
S
I

Veliko se je menilo od časov Frančiška Asiškega. Kar je ostalo, so hrepenenja ljudi. Preprosto življenje, tesna povezanost z naravo, silje – to so ideali, ki imajo danes prav pri mladini porabniške družbe vedno večjo veljavo. Tako je naš oktobrski svetnik sodoben svetnik, ob katerem se navdihuje vedno več ljudi. Po dolgi dobi osem sto let od rojstva tega velikega močnega, v čem je pravzaprav veličina Frančiška Asiškega? Da lahko na to odgovorimo, se moramo vrniti v čas, v katerem je Frančišek živel. Cerkev je bila takrat na višku svoje fevdalne moči. Povsod se je razbohotil pohlep po bogastvu, po časteh. Cerkev se je vedno bolj zapletala v posvetne zadeve, tako da je bilo njeno odrešenjsko poslanstvo postalo močno v ozadje. Zato ni čuda, da je nastopilo mnogo takih, ki so z besedami nastopali proti razmeram v Cerkvi. Frančišek pa je bil drugačen: ni poznal ostrih besed, ampak je oznanjal in sam živel pravičnost, skromnost in preprostost, uboštvu in bratovščini. Vse ljudi – skratka: radikalno življenje po evangeliju je bila njegova najzgovornejša pridiga vsemu svetu. Prav tu najdemo vzrok za Frančiškovo priljubljenost in verodostojnost: življenje, ki je živi evangelij, do pičice natančno razlaga. V redovnem vodilu je Frančišek sam zapisal svojim bratom: "Življenje manjših bratov je tole: izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa!" Preden je prišel Frančišek do tega spoznanja, je dal časa razmišljati in se abljati v molitev, da bi spoznal, kaj je božja volja. V oporoki je zapisal svojim bratom: "Ko mi je Gospod naročil skrb za svetega evangelija, mi ni nihče povedal, kaj mi je storiti, ampak sam Najvišji mi je razodel, da moramo živeti po naukih svetega evangelija. To sem dal s kratkimi besedami napisati in papež mi je to potrdil." Sam je postal živ evangelij, ki so ga prebirali ljudje njegove dobe, ki pa nam ima povedati tudi danes še toliko lepega in koristnega.

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674*

DNE 14. septembra je bila v naši cerkvi maša s poroko. K oltarju sta stopila in si obljubila zvestobo **Josip Fligič in Helena dr. Poljak**. Priči sta bila Marko in Estera Kosutič. Prvič, kar sem med rojaki v Avstraliji, je par izrecno želel, naj bo poročni obred med mašo in naj vsi pristopijo k obhajilu. Brez vsakih zunanosti, v srcih pa obilo veselja in pripravljenosti na življenjske viharje. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova in medsebojnega razumevanja.

Zadnjo nedeljo v oktobru bomo imeli po glavni maši B. B. Q. Ta nedelja je namenjena misijonski misli. Upam, da se bodo – kot vedno doslej – rojaki tudi tokrat radi udeležili maše in srečanja. Saj pri raznih dobrodelnih akcijah tako radi priskočijo na pomoč. Letos smo prevzeli skrb – nekako posvojili – za mladega indijskega fanta in mu redno pošiljamo pomoč v denarju, da mu s tem nudimo osnovne življenjske potrebe.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu. Na radijskih valovih 5 EBIFM ob osmih zvečer prisluhnite oddaji, katere namen je, da vas duhovno bogati.

V mesecu novembru se bomo med vsako sveto mašo posebej spomnili vseh naših rajnih v Avstraliji, v domovini in po širnem svetu, kjer koli njih trupla čakajo vstajenja.

Na nedeljo 10. novembra ob desetih bo v naši cerkvi "Rock maša". Sodelovala bo skupina, ki sleherno nedeljo igra in poje v stolnici. Vse mlade slovenske rojake vabimo, da se udeležite in tudi sodelujete v čim večjem številu. Mladina se navdušuje in že dvakrat smo bili v stolnici na ogledih, kako ta maša izgleda. Starejše naprošam, naj ob tem potrpijo, saj so potrpljenja vajeni.

Povabite k tej maši tudi svoje angleško govoreče prijatelje, da bo čim bolj pestro in razgibano.

Verouk za birmance je ob sobotah popoldne, za večjo skupino pa bo 20. oktobra ob sedmih zvečer. Če bo toplo, bo v mladinski lopi, kjer je več prostora

in smo bolj prosti. Povabite k uri razmišljanja tudi svoje prijatelje, da skupaj iščemo pot k Bogu. Vabljeni!

V zadnji številki ste v MISLIH sledili prvemu delu sporeda obiska škofa Jožefa Kvasa in frančiškanskega provinciala p. Mihaela Vovka. Drugi del je v tej številki v tipkariji p. Bazilija, tretji del pa je tu, saj mi smo na sporedu za obiskom Melbourn. Upam, da je za vse še dovolj časa, da si za srečanje z gostoma iz Slovenije prihranite nekaj uric.

20. novembra (sreda) proti večeru enkrat bosta prišla gosta iz Melbourn. Imeli bomo sprejem v cerkvi in nato sveto mašo.

21. novembra (četrtek) pričetek duhovne obnove s sveto mašo ob sedmih zvečer.

22. novembra (petek), prav tako ob sedmih zvečer duhovna obnova s sveto mašo. Priložnost za sveto spoved (spovedovala bosta škof in p. provincial).

23. novembra (sobota) zvečer ob šestih srečanje s starši in birmanci. Po srečanju maša in priložnost za spoved.

24. novembra (nedelja) bo slovesna peta sveta maša ob desetih, ki jo bo ob somaševanju daroval škof Kvas. Med mašo bo podelitev zakramenta svete birme, ob koncu maše pa blagoslovitev spominske plošče z imeni dobrotnikov našega Misijona svete Družine. Sledilo bo srečanje vseh v mladinski lopi ob B. B. Q. in domačem vzdušju.

Vse adelaidske rojake pristrčno vabim k duhovni obnovi (četrtek, petek, sobota) in seveda k nedeljskemu bogoslužju ter pomašnem srečanju.

25. novembra (ponedeljek) je na sporedu obisk rojakov v Whyalli. Tam bo najprej sveta maša, nato pa srečanje z gostoma. Kdaj pridemo, bom še sporočil. Tamkajšnje rojake naprošam, da se med seboj obvestite in se zberete v čim večjem številu.

27. novembra (sreda) se bomo v Adelaidi poslovili od gostov, ki se bodo podali na pot med naše rojake v Berri. Zvečer ob sedmih bo tam pred cerkvijo sprejem škofa in p. provinciala, nato sveta maša. Po maši je srečanje rojakov v klubskih prostorih.

28. novembra (četrtek) odhod gostov iz Južne Avstralije proti Sydneyu. Ustavili se bomo v Milduri za srečanje s tamkajšnjimi rojaki in ogled mesta.

P. JANEZ

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Sedemindvajseto poglavje: NALOGA)

V liku mlade žene je njeno pozornost vzbudila najprej plemenitost, ki je izžarevala iz njene postave, s ponosnega obraza, iz dostojanstva njenega bitja. Drugi vtis, ki ga je nanjo naredila slika, je bil vtis moči — moči obstajanja, delovanja, vztrajnosti. Potem šele se je njen pogled ustavil na obrazu in tu začuden obstal. Na obrazu je umetnina izražala tretjo misel — ljubezen, najbolj čisto in najbolj vzvišeno in tako idealno, a hkrati tako pristno človeško. Vse to je bilo mogoče brati na tem obrazu, ki ni bil tak, da bi mu lahko brez pridržkov rekli lep. Toda bolj ko ga je gledala, bolj privlačen je postajal, njegove nepopolnosti so vse bolj izginjale, vedno bolj si se moral čuditi njegovi vzvišenosti in plemeniti preprostosti. Ko si ga tako gledal, če si za trenutek pogled odmaknil z njega, se je potem, ko si ga znova pogledal, dogajal čudež: z obraza je odsevala neka skrivnostna svetloba, ki je blestela posebej v mirnih sivih očeh. Sploh ni bilo mogoče odtrgati očesa s tega obraza, ožarjenega z ljubeznijo, ustnice pa so same od sebe šepetale edino ime, ki ga je bilo mogoče dati tej sliki — Soproga.

Jane niti za trenutek ni podvomila, da je na sliki ona, toda, moj Bog, kako je bila ta slika drugačna od tiste, ki se ji je kazala v ogledalu! Bolj kot lastne poteze je na tej sliki brala čustva, ki so porodila v njenem srcu, ko je ljubljena glava moža s konstanjevimi lasmi, ki je bil tudi upodobljen na sliki, slonela na njenih prsih.

Kot v nekem odporu je ponavljala sama pri sebi: »Da ... čutila sem tako, morala sem biti taka ...«

Potem je padla pred sliko na kolena.
»O moj Bog, če me je zares videl takšno, mu pomagaj, da razume; pomagaj mu, da mi odpusti!«

Cez nekaj časa se je Janino oko ustavilo na drugi sliki. Ista žena v enaki drži, le v naročju je držala majhno dete, ki je svojo rjavo glavico naslonilo na materine prsi, žena pa je svoj obraz sklonila k malčku in se mu smehljala. Vse na sliki je izražalo veličino materinske ljubezni. Obraz je kazal enake nepopolnosti kot na prvi sliki, toda tudi tu ga je ljubezen popolnoma poveščala. Žena je izpolnila svoje poslanstvo, zato je nasmeh na njenih ustnicah izražal neizrekljivo radost ..

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$44.— Alfred Brežnik; \$38.— Rudi Brežnik; \$28.— Marija Močičko; \$20.— Franc Bubnič; \$18.— Roman Petelincek; \$14.— Viljem Mrdjen. Veronika Robar; \$12.— Rudi Durchar; \$10.— Marjan Potočnik, Anton Bogovič; \$9.— Igor Gerden; \$8.— Miro Novak; \$6.— Pavla Ogrizek, Franc Činč, Marija Kovačič; \$4.— Ljudmila Božič, Angela Lečnik, Zofija Valentinčič, Aleksander Bole; \$3.— Matija Cestnik.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

100.— N. N. (Melb.); \$50.— N.N.(Melb.) za lačne, N. N. (Melb.) za avto p. Hugonu; \$10.— Druž. Anton Bogovič, Teja Bavčar (za lačne namesto venca na grob Alberte Colja), Marija Oražem (za lačne); \$7.— Ivanka Študent (za lačne); \$6.— Marija Čeligoj; \$5.— N. N. (za lačne).

MATERI TEREZIJI

V INDIJO:

100.— N. N. (Melb.); \$30.— Adolf Kolednik, N. N. (Geelong) - oba za lačne otroke; \$7.— Marija Čeligoj; \$5.— Druž. Berto Novak (za lačne namesto cvetja na grob Božotu Lončarju).

DOBROTNIKOM

BOG STOTERO POVRNI!

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je naslov najnovejši knjigi s tega področja, ki je zgovorno pričevalo naše tisočletne krščanske kulture. Vsebuje 283 barvnih posnetkov, od teh 16 čez dve strani in 90 celostranskih. Avtor slik je Jože Anderlič, besedila pa dr. Marjan Zadnikar (izberete lahko slovensko, angleško ali nemško besedilo).

Monumentalna knjiga je že na poti v Avstralijo in bo za nakup na razpolago po verskih središčih. Cena je 49.— dolarjev. Knjiga je lahko lepo darilo za razne priložnosti.

HVALNICA STVARSTVA

/Sv. Frančišek/

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast
in ves blagoslov!

Tebi, najvišji, edinemu pristoje
in nihče ni vreden tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvarmi,
posebno s SONCEM,
velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.
Lepo je in v velikem sijaju žari:
Tebe, najvišji odseva.

Hvaljen, moj Gospod,
v sestri LUNI in ZVEZDAH;
ustvaril si jih na nebu
jasne, dragocene in lepe.

Hvaljen, moj Gospod,
v bratu VETRU in ZRAKU,
v oblačnem in jasnem,
sploh vsakem VREMENU,
s katerim ohranjaš svoje stvari.

Iz Janinih oči so privrele solze.

»Oh, ljubljani,« je zašepetala, »odpusti mi. Zmotila sem se. Priznala bom svojo krivdo in ti z božjo pomočjo vse razložila. Toda, ljubi moj, ali mi boš odpustil?«

Potem je našla toliko moči, da je vstala.

Stopila je k oknu in tam obstala. Dvignila je roke in opazovala razkošje sončnega zahoda. Nebo na obzorju je bilo oblito z zlatom in pretkano s škrlatom, če pa si dvignil pogled, si zagledal temno modrino, brez dna in brez konca.

Janine oči so se ustavile na tej modrini, na ustnicah pa ji je zaigral smehljaj srečnega pričakovanja.

Zaprta je okno, vzela tisti dve sliki in odšla previdno dol.

OSEMINDVAJSETO POGLAVJE

DVA PORTRETA

»Dolgo časa ste se zamotili, miss Gray. Hotel sem že poslati Simpsona, naj pogleda, da se vam ni kaj zgodilo.«

»Sreča, da tega niste storili, gospod Dalmain, ker bi me Simpson našel jokajočo na tleh. Bilo bi mi zelo nerodno, če bi mi moral pomagati.«

Garth se je zdrznil. Umetnikovo uho je v glasu sestre Rosemary začutilo razumevanje svojega dela.

»Jokali ste?« je vprašal. »Zakaj?«

»Ker sem bila vsa prevzeta. Ti sliki sta čudoviti, človeka ganejo v dušo. Posrečilo se vam je, da ste grdo ženo naredili lepo.«

Garth je skočil pokonci in obrnil svoj zardeli obraz k sestri Rosemary.

»Kaj pravite? Kakšno ženo?« je zaklical.

»Grdo ženo,« je ponovila sestra Rosemary mirno. »Tega se dobro zavedate, da je bil vaš model grd. In zato je to, kar ste napravili, pravi čudež. Z dostojanstvom soproge ste ženo tako olupšali, s ponosom materinstva jo tako spreminili, da vedno bolj izgubljaš občutek njene nepopolnosti, ko jo gledaš. Vidiš jo, kako ljubi in kako je ljubljena in to preprosto dejstvo jo dela lepo. To je zmago-slavje umetnosti!«

Garth je spet sedel in položil sklenjeni roki na kolena.

»To je zmago-slavje resnice. Naslikal sem tisto, kar sem videl.«

»Naslikali ste njeno dušo,« je rekla sestra Rosemary, »njena duša pa je obsijala njen obraz.«

»Videl sem njeno dušo,« je zašepetal komaj slišno Garth, »in to videnje je bilo tako silovito, da še zdaj razsvetljuje mojo temo.«

Nastal je vznemirjujoč molk.

Zunaj je začel na zemljo legati mrak.

Zdaj je sestra Rosemary spregovorila čisto tiho: »Gospod Dalmain, nekaj vas bi rada prosila... Lepo vas prosim, ne uničujte teh dveh slik!«

Garth je dvignil glavo. »Moram ju uničiti! Ne morem se izpostavljati nevarnosti, da bi ju videl kdo, ki bi prepoznal to... to gospo, ki sem jo naslikal...«

»Vseeno pa ju mora nekdo brezpogojno videti, preden bodo uničene.«

»In kdo je to?«

»Ona, ki vam je bila za model!« je odvrnila sestra Rosemary pogumno.

»Ne,« je odsekal Garth, »ona ju nikdar ne bo videla!«

»Mora ju videti!«

V glasu, s katerim je sestra tako odločno vztrajala, je bil neki prizvok, ki je Gartha zadel v živo.

»Zakaj pa?« je vprašal.

»Povedala vam bom zakaj: žena, ki se zaveda, da je grda, bo lahko spoznala, da je kljub temu lepa v očeh tistega, ki jo ljubi.«

Dolgo časa se Garth ni ganil. Potem je ponovil za njo kot bi jo spraševal. »Žena, ki ve, da je grda?«

V njegovem glasu je bilo začudenje.

To je sestri Rosemary vlilo novega poguma in nadaljevala je: »Mar vi resnično mislite, da je ogledalo njej sami pokazalo njen obraz, tako kot ste ga prikazali vi? Lahko ste prepričani, da se ona nikoli ne vidi v tako poduhovljenem liku soproge in matere... Ali je sploh soproga?«

Garth se je obotavljal z odgovorom, potem pa rekel: »Je.«

»Je tudi mati?«

»Ni, naslikal sem, kar bi lahko bila.«

»Če bi namreč...«

»Če bi prišlo do tega,« je dejal na kratko Garth.

Sestra Rosemary je razumela grajo.

»Dragi gospod Dalmain,« je rekla ponižno, »priznam, da se vam moram zdeti strašansko prevzetna spričo vseh teh vprašanj in nasvetov, toda vsega tega sta krivi sliki, ki sta name napravili tako silen vtis... In resnično sta prekrasni!«

»Oh, miss Gray,« je vzkliknil nekoliko samovšečno Garth, »veste, da sem že skoraj pozabil, kakšni sta. Ste ju prinesli dol? Prav. Položite ju predse in mi ju opišite.«

Jane je vstala in stopila k oknu. Odprla ga je in globoko zajela sveži zrak, obenem pa proti nebu poslala gorečo prošnjo, da bi se znala v tej važni uri dobro obvladati. Garthovi sliki sta jo resnično prevzeli, zdaj je morala ona prepričati Gartha o njuni lepoti in morala ju bo znati dobro opisati. Morala ga bo prepričati o tisti ljubezni, s katero ju je slikal.

Potem je sestra Rosemary spet sedla in slepemu umetniku povedala vse, kar je videla in čutila v ateljeju. V Garthu se je prebudila vsa ljubezen do Jane, ki se mu je zdela povsem brezupna: imel je občutek, da je bila Jane tisti večer že njegova in ga ne bi bila zavrnila, če bi bil bolj vztrajen. V teh trenutkih rajске sreče ni bilo časa za hladno razmišljanje... Izgubil jo je! Zakaj? Oh, zakaj? Ali je mogoče, da jo je izgubil zaradi nekega razloga, ki mu ga je zamolčala?

/Dalje prih./

**Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri VODI;
mного koristi
ponižna je, dobra in čista.**

**Hvaljen, moj Gospod,
po našem bratu OGNJU,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.**

**Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri ZEMLJI,
ki kakor mati nas hrani
in nam gospodinji
in prinaša različno sadje
in pisane rože z zelenjem.**

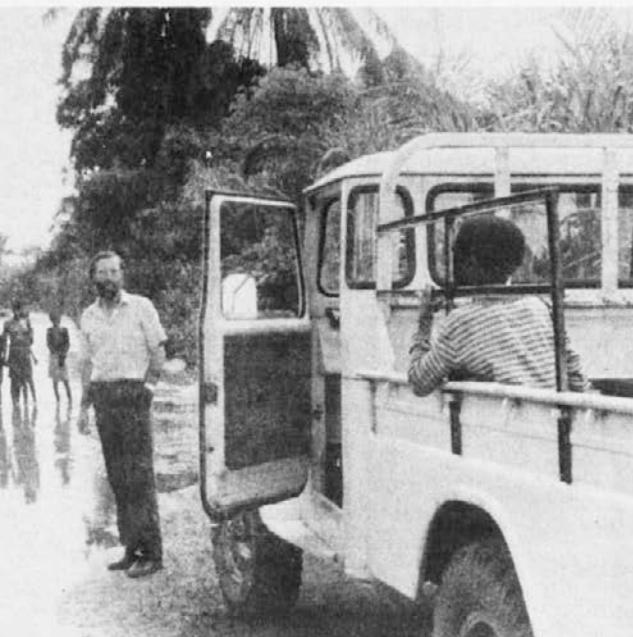
**Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabost in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru
zakaj ti, najvišji, jih boš kronal.**

**Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri SMRTI,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrejo
v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo
v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt
jim ne bo mogla storiti žalega.**

**Hvalite in povelečujte
mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu
v veliki ponižnosti!**

Frančiškova Hvalnica stvarstva
ima tudi naslov Sončna pesem.
Za objavo smo izbrali prevod
VITALA VODUŠKA

“MISLI”, ki mi jih je pater urednik poslal, so bile mnogo hitreje od njegove osebne pošte, četudi je šlo njegovo pismo prej na pot proti Afriki. Sporočil mi je vsoto Vaših darov na mojo prošnjo za nujno prevozno sredstvo, banka pa mi je že tudi sporočila, da je prejela zame ček iz Avstralije. Vsem, ki ste se doslej tako velikodušno odzvali, izrekam pristrčno zahvalo, obenem pa vas prosim za vztrajnost v dobrem, za darežljivo pomoč tudi v bodoče. Mar mi boste očitali predrznost za izrečeno prošnjo, da bi nadaljevali s to zbirko? Upam, da ne, saj doslej nabrana vsota predstavlja komaj slabo desetino potrebnega denarja za kritje stroškov vozila. Prepričan sem, da nobenega izmed vas dar ne bo spravil na “beraško palico”, meni in mojemu delu pa bo v izredno in nujno pomoč.

P. Delisse, Holandec in moj prednik na tem misijonskem področju, mi je pustil svoj avto – Toyota Land Cruiser, moram mu pa do marca prihodnjega leta zanj odšteti 60.000 frankov, kar znaša v avstralskih dolarjih vsoto 10.000. Nov avto tega tipa bi bil vreden več kot trikratno omenjena cena. Res astronomska vsota!

Prav ta avto je za naše razmere odličen, ker se ne boji vode. Priložena slika pove dovolj, saj so podobni “mokri” prehodi tu zelo pogosti. Doslej v vodi še nisem obtičal, pač pa že mnogokrat v blatu.

Za izplačilo avta sem se obrnil tudi na druge dobrotnike, tudi g. škof mi bo priskočil na pomoč, saj razujem, da en sam vrec darov ne more napolniti podstavljenega škafa – moje misijonske malhe.

V Ljubljani sem pred odhodom nazaj v Afriko

srečal p. Janeza iz Adelaide. Omenil je darežljivost tamkajšnjih Slovencev. Ker ne vem, če je prejel moje pismo, naj porabim tole priliko in posebej potrkam na adelaidska vrata širokogrudnosti, o kateri mi je govoril vaš dušni pastir. Morda bo še p. Janez sam prodal ptička ali pa psička ter izkupiček poslal za misijonski avto?

Ker se morda več kot eden izmed vas sprašuje, kaj me je nagnilo, da sem iz periferije Afrike – Toga – padel v samo srce črnega kontinenta, naj dodam še odgovor na to.

Afrika se oglašča

Dapangoški škof v Togu je dobil pomoč misijonarjev družbe božje besede (SVD), ki naj bi prevzeli Kandé z vsemi področji. Ko sem leta 1983 odhajal na dopust, mi je škof predlagal, da ob povratku prevzamem novo področje med drugim plemenom. Moje modrovanje je bilo naslednje:

1. Dapangoška škofija je kar dobro zasedena z misijonarji.

2. Če se vrnem v Togo, bo treba začeti vse znova: učenje drugega jezika, gradnja misijona in vse, kar je s tem v zvezi.

3. Če se odločim za popolnoma novo deželo, ki me še bolj potrebuje, ne bom prav nič na “slabšem”.

Tako sem se odločil za tretjo varianto in odšel v neznano, na slepo, kot se temu reče. Zgleda, da je takšna odločitev najboljša.

In veste, kdo me je zamenjal v Togu? Kdo stanuje v hiši, mašuje v cerkvah, ki sem jih zgradil tudi z vašo pomočjo? Pater (je član SVD), ki je prišel s Filipinov. Torej iz krajev, ki so geografski bližji Avstraliji kot pa naši stari evropski celini. To dejstvo me izredno razveseljuje, da azijski misijonar sledi evropskemu v deželi črncev! Ali ni v tem poudarjeno izredno lepo dejstvo katolištva Kristusove Cerkve? Sicer je pa univerzalnost Cerkve v misijonih mnogo bolj otipljiva kot pa na stari celini. Tukaj se srečujemo z ljudmi z vseh celin in iz vseh ras, samo eno imamo vsi skupno: razglašamo, da je Jezus Kristus Odrešenik vseh ljudi, in da smo po njem vsi bratje in sestre ter otroci istega Očeta, ki je v nebesih.

V mesecu oktobru z misijonsko nedeljo bo misijonska misel še posebno v središču našega razmišljanja, molitve, osveščanja . . . , s strani misijonarjev in vsega misijonskega božjega ljudstva pa tudi trenutki velike hvaležnosti in prošenj za božji blagoslov na vse dobrotnike misijonov.

Vsem pristrčen pozdrav – P. HUGO, O. F. M.
Mobaye, Centralnoafriška republika

SPREJEM GOSTOV – SYDNEY

Škofa Jožefa Kvasa in p. provinciala dr. Miha Vovka O. F. M. bomo pričakali na sydneysem letališču za domače polete v **sredo 23. oktobra ob 5.55 popoldne**. Prispela bosta iz Perth na Ansett poletu št. 245. Upam in želim, da se bo za to priliko zbralo veliko število rojakov in pripravilo dostojen sprejem. Tudi narodnih noš naj ne manjka!

Isti večer ob osmih bosta visoka gosta maševala v naši cerkvi za pokojnega patra Bernarda Ambrožiča, saj je prav ta dan dvanajsta obletnica njegove smrti.

DUHOVNA OBNOVA za sydneyško skupnost bo naslednje tri dni (posebej vabljeni birmanci, starši in botri), v četrtek, petek in soboto (24., 25. in 26. oktobra). Vsakokrat ob sedmih zvečer sveta maša z govorom. Pol ure pred začetkom prilika za sveto spoved. Na razpolago bosta oba gosta. Povabite k duhovni obnovi tudi druge rojake, ki ne bodo brali tega obvestila!

BIRMOVANJE bo med škofovo slovesno službo božjo v nedeljo 27. oktobra ob 9.30 dopoldne. Pri maši bo prepeval mešani zbor. Sveto birmo bo prejel šestdeset fantov in deklet. – Po maši bo v dvorani kosilo za birmance in njih družine ob predhodnem naročilu. – Opozarjamo vse, da je to nedeljo začetek poletnega časa in je treba ure premakniti za eno uro naprej, sicer boste vse zamudili. – To jutro bo sveta maša **tudi ob osmih**.

NA PRVO NOVEMBRSKO NEDELJO (3. novembra) bo sveta maša v naši cerkvi izjemoma eno uro prej, torej ob pol devetih (8.30). Na pokopališču pa bo letos na to nedeljo sveta maša izjemoma **že ob desetih dopoldne**. Glavni mašnik bo škof Jožef Kvas. Sveta maša bo za vse pokojne rojake, posebno za vse, ki so v tem letu tu in doma umrli.

V **NEDELJO 8. decembra** – druga adventna nedelja in praznik Brezmadežne: ob pol desetih dopoldne poslovilna škofova služba božja v naši cerkvi. Pri tej maši bo tudi blagoslov novega zvona in spominskega keliha. Po maši bo v dvorani piknik. – Visoki gost bo v naslednjih dneh zapustil Avstralijo.

WOLLONGONG – FIGTREE ima slovensko službo božjo na nedeljo 27. oktobra ob petih popoldan. Eno uro pred mašo je pevska vaja za zbor "Zlati glas". – P. provincial bo vodil duhovno obnovo 1. in 2. novembra ob sedmih zvečer. V petek (1. nov.) je zapovedan praznik Vseh svetih, ki so zavetniki naše cerkve v Figtree, naslednji dan (2. nov.) pa je dan spomina vernih duš. – V nedeljo 3. novembra ob treh popoldne bo v Figtree škofova slovesna maša, kronanje podobne brezjanske Marije Pomagaj, blagoslov podobne zadnje večerje in pa novega križa, ki je bil izdelan v

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

kartuziji Pleterje ter ga je iz domovine prinesel p. Ciril. Sledi srečanje škofa z rojaki v dvorani.

V Figtree bo maša tudi v nedeljo 10. novembra ob 4.30 pop., nato pa spet 24. novembra ob petih pop., ko obhajamo praznik Kristusa Kralja.

BRISBANE ima srečanje s škofom pri sveti maši v običajni cerkvi v South Brisbane na zapovedan praznik Vseh svetih (petek 1. novembra) ob sedmih zvečer. Naslednji dan (sobota 2. novembra) bo škof maševal ob enajstih na slovenskem gričku (Cornubia) in tam blagoslovil novo znamenje, ki so ga rojaki zgradili v znak njihove zvestobe veri in v spomin dragim pokojnim. Popoldne se gost vrne v Sydney.

SURFERS PARADISE bo imel škofov obisk že pred brisbanskim, v torek 29. oktobra. Ob šestih zvečer bo maševal za tamkajšnje rojake v cerkvi sv. Vincencija, Pacific Hwy. Maši bo sledilo domače srečanje v Sea Horse Motel-u, Gold Coast Hwy., Mermaid Beach.

NEWCASTLE ima škofovo službo božjo v torek 5. novembra ob sedmi uri zvečer v Hamiltonu, kjer se navadno zbiramo k našim mašam. Po maši bo v dvorani srečanje z gosti. Upam, da boste prišli, kar vas je rojakov v Newcastleu, Maitlandu in okolici.

CANBERRA ima v novembru službo božjo v nedeljo 17. novembra ob 11.30. Slovenskega nadpastirja pa bodo imeli tamkajšnji rojaki med sabo na prvo adventno nedeljo (1. decembra): maša bo ob 11.30 na običajnem kraju, Sv. Beda, Red Hill.

PERTH bo imel verjetno visoki obisk že za seboj, ko boste brali te vrstice. Upam, da se bo kateri od

Letošnji prvoobhajanci pri Sv. Rafaelu, 22.sept.: V prvi vrsti stoje od leve proti desni Katarina Žerdin, Simon Zidar, Peter Grabner in Lilijana Zrim. V drugi vrsti pa stoje od leve na desno Ana Marija Kodrič, Samantha Mravljak, Bobby Jean Loon, Tanja Brlekovič, Tanja Petrevski in Robert Medic.

tamkajšnjih rojakov oglasil v "Mislih" s poročilom o škofovem obisku in življenju naših ljudi v Perthu.

PRVO SVETO OBHAJILLO smo imeli v naši cerkvi na četrto septembrsko nedeljo. Deset deklic in dečkov je prvič pristopilo k mizi Gospodovi. Lepo slovesnost je poživil s svojimi mladimi glasovi tudi naš mladinski zbor "Zarja".

"ŽEGNANJE" — praznovanje cerkvenega zavetnika sv. Rafaela, smo tudi letos združili s praznovanjem **zakonskih jubilejev**. Nekaj nad dvajset parov je po pridigi obnovilo svoje zakonske obljube, po maši pa so se povsesili v dvorani pri skupnem kosilu. Lepo je bilo videti, kako so si zakonci podali roke in izgovarjali besede zvestobe drug drugemu . . . kakor na poročni dan pred leti. Po nekaj dnevih mi je še nekaj parov povedalo, da tudi obhajajo pomembne obletnice poroke in jim je žal, da se niso prijaviili in se vključili med jubilate.

MOLITEV ZA POKLICE, duhovne in krščanske, imamo vsak petek pol ure pred večerno mašo. Pred izpostavljenim Najsvetejšim molimo za to važno zadevo. Vse kaže, da smisel za zasebno molitev med nami upada, saj je udeležba pri tej molitvi še vedno slaba. K maši še pridejo, če pa ni maše, pa ne vedo kaj početi v cerkvi. Saj nas Jezus noč in dan čaka in vabi: Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi . . . in našli boste mir svojim dušam! Če bi ta mir iskali pri Jezusu, bi bilo veliko več potrpljenja in razumevanja po naših družinah.

OKTOBER nas spet spomni na prelepo molitev rožnega venca, če smo postali malomarni glede te mo-

litve in na splošno glede molitve. Današnji čas še bolj kot kdaj prej kliče po molitvi, po zvezi z Bogom. Molitev je za to edino sredstvo. Ali se po Vaših domovih še kdaj glasi rožni venec? Ali vsaj tu in tam zmolimo kako desetko? Če smo že tako "moderni", da smo to molitev odpisali, smo to storili le sebi v škodo.

NOVEMBER nas bo spet popeljal v duhu k našim pokojnim, posebno k tem, katerih spomin je še svež, če so nas zapustili šele nedavno. Ne bodimo skopi v svojih molitvah zanje!

IZ NAŠIH MATIČNIH KNJIG:

K r s t i: **Melissa Catherine Petek**, Brisbane, Qld. Oče Adolf, mati Aroon, r. Charngang. Botrovala sta Slavko in Danica Pekolj, a odsotnega botra je pri krstu zastopal sin Adam Pekolj. — Ekibin, Qld., 14. julija 1985.

Rebecca Aimee Priem, Greystanes. Oče Eric, mati Diana r. Meznarič. Botra sta bila Deborah Webster in Raymond Wilson. — Merrylands, 29. septembra 1985.

Malčkoma, staršem in botrom naše čestitke!

P o r o k e: **Marianne Špiclin**, hčerka Antona in Gizele r. Kerec, in **Adriano Michele Scrofani**, sin Liborija in Rosarie r. Corte. Priči sta bila Kristine Špiclin in Ross Foley. — Merrylands, 1. septembra 1985.

Franc Mramor, Strathfield, N. S. W., rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu, sin Franca in Franciške r. Flajnik, in **Aleksandra Maria Bajt**, Garran, A. C. T., rojena in krščena v Melbournu, hčerka Leopolda in Ivanke r. Meden. Priči sta bila Geoffrey Robert Wyatt in Maria Wyatt. — Manuka, A.C.T., 21. sept. 1985.

Frank John Rožanc, Smithfield, N. S. W., rojen v Fairfieldu, krščen v Smithfieldu, sin Franca in Angele r. Stare, in **Noeline Patricia Press**, Westmead, N. S. W., rojena v Seven Hills, krščena v Kandos, N. S. W., hči Viviana Press in Maureen r. Toole. Priči sta bila Mark Rožanc in Paula Press. — Bathurst, N. S. W., 28. septembra 1985.

Poročnim parom naše čestitke! Naj jih Bog spremelja s svojim blagoslovom!

P o k o j n i : Dne 14. septembra 1985 je v bolnišnici v Springwood, N. S. W. (Blue Mountains), umrla **SILVIJA WYKES** (Obidič - Lapajna). Rojena je bila 30. decembra 1919 v Trziču kot hčerka Franca Obidiča in Antonije r. Kumar, po rodu iz Kojškega. V Avstralijo je prišla leta 1969. Živela je v Adelaidi, Melbournu in nazadnje v Blaxlandu, v bližini Sydneya. Od leta 1972 je bila poročena z Walterjem Wykes, ki je po rodu iz Londona. Poleg njega zapušča tudi hčerko Kristino Lapajna in Katjo por. Thompson. Obe hčerki živita v Melbournu. Doma ima še brata Franca Obidiča in prvega moža Alojza Lapajna. Po-

kojnica je več mesecev trpela od bolezni raka in se zdravila po bolnišnicah v Lewishamu, Penrithu ter Springwoodu, kjer je tudi dotrpela. Na lastno željo je imela na pokopališču Springwoodu 18. septembra samo civilni pogreb.

Dne 3. oktobra 1985 je v Five Dock, N. S. W., umrl **ALBIN PODGORNIK**. Rojen je bil 22. septembra 1910 v Vrtovinu pri Novi Gorici v družini Antona in Ivanke r. Vodopivec. Leta 1937 se je v Trstu pri Sv. Justu poročil z Marijo Gombač, po rodu iz Hrušice pri Ilirski Bistrici. Družina je prišla v Avstralijo 15. avgusta 1955 na ladji "Flaminia". Pokojnik je bil po poklicu mizar in je bil vse do upokojitve zaposlen pri istem podjetju. Že pred dobrim letom ga je zadela kap, zaradi gangrene je izgubil eno nogo in dolge mesece preživel na zdravljenju po bolnišnicah. Med boleznijo je večkrat prejel zakramente. — Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi 5. oktobra, nato je sledila upepelitev v Northern Suburbs - krematoriju. Albin zapušča ženo Marijo, sina Pavla (poročen z Margaret r. Lockwood) in sina Igorja (poročen s Susano r. Riddell). — Vsem sorodnikom sožalje! — P. VALERIJAN

DOBROSČRNOST se razodeva tudi v našem odnosu do narave.

Kristusove prilike — kaj niso izraz dobrotne odprtosti za vsak drobec lepote: za sleherni cvet, za vrabčka na strehi? Iz vsega tega so stkane njegove čudovite prilike.

Po evropskem merilu lahko rečemo, da se je na vzhodu ohranilo več tega krščanskega stika z naravo, na zahodu pa so izrazito živeli z naravo nekateri svetniki. Med njimi je gotovo najbolj znan sveti Frančišek Asiški, ki mu je bilo vse stvarstvo brat in sestra. Njegova Sončna pesem bo ostala spomenik pristno krščanskega odnosa do narave.

Lažje je za tistega, ki preživlja svoje dni ali je preživel vsaj svojo mladost sredi narave. Ubogi pa mestni ljudje, ki jih duše zidovi, cement in asfalt!

Pa si je treba odpirati okna tudi v ta svet. In če ni drugače, si je treba krčiti steze v lepoto narave, da ohranjamo v sebi prvinski čut za lepoto stvarstva, da znamo z njim peti hvalnico svojemu Bogu, da znamo sredi gozdov in livad, ob pljuskanju morja in pod zvezdnim nebom rasti v dobroti srca. Vse okrog nas je sled božje dobrote in lepote.

Zato kristjan objema vse, ima oko odprto za vsako iver božje lepote, ima posluš za glasne in tihe melodije stvarstva. Ali ni morda nekaj resnice v tem, da zna prav moliti le tisti, ki nosi v sebi ta svet naravne lepote?

ROJAKI, ki so kot povojni begunci šli preko Rima in so imeli kaj opraviti v Slovenski pisarni na Via dei Colli, se bodo spomnili duhovnika **dr. Pavla Robiča**, ki je pisarno vodil. Obiskoval je tudi razna begunska taborišča ter slovenskim beguncem postregel z mašo in domačo besedo. Do lanskega leta je bil trinajst let župnik v Oberbachnu pri Bonnu v Nemčiji, zdaj je bil upokojenec. Letos je odšel v Kanado na obisk k znancom in tam ga je 14. avgusta zadela srčna kap. Umril je nenadoma v kraju Oliver blizu Vancouvera.

Pokojnik je bil rojen leta 1908 na Jesenicah. Leta 1928 je po končani gimnaziji v Škofovih zavodih stopil v bogoslovje, leta 1931 dosegel v Rimu doktorat iz filozofije in bil leta 1934 posvečen v duhovnika. Nekaj časa je bil škofijski tajnik, nato pa kaplan v Šmartnem pri Kranju do začetka vojne, ko so ga Nemci izgnali. Med vojno si je v Rimu pridobil še doktorat iz teologije. Na predlog nadškofa Pogačnika je prejel leta 1966 čast monsignorja. Naj mu bo lahka kanadska zemlja!

ŠTIRIDESETLETNICO Organizacije združenih narodov za kulturo, vzgojo in znanost (UNESCO) bodo slavili diplomati raznih narodnosti, zbrani na 23. zasedanju. Avstralski zastopnik te organizacije je bivši ministrski predsednik Gough Whitlam. Zaradi popolnoma levičarskega ustroja so iz te organizacije izstopile nekatere države, med njimi tudi ZDA in Velika Britanija.

V **UKRAJINI** so sovjetski arheologi prišli do kaj zanimivega odkritja: našli so grob iz prvega ali drugega stoletja po Kristusu, ki pripada po vsej verjetnosti nemu zgodnjih nomadskih slovanskih plemen. V njem so našli v zlato oblečene ostanke ženske, ki je morala biti kraljica nekega rodu. Iz raznih okolnosti sklepajo, da so jo po takratni navadi usmrtili. Ko ji je umrl mož, je morala v smrt tudi ona.

ŠKOF znamenite Marijine božje poti v Lurdu v Franciji je ostro obsodil razvade, ki so se pričele po vedno številnejših lurških hotelih. Kraj ima za Parizom največ razpoložljivih postelj za številne romarje. Pred dvajsetimi leti je kraj obiskalo 2.500.000 romarjev, sedaj pa se je število dvignilo že nad pet milijonov letno. Zato je razumljivo, da se tudi število hotelov veča, s tem pa žal tudi njihovo medsebojno tekmovanje, kateri bo privabil več gostov. Ob splošni prido-bitveni mrzlici gredo nekateri že tako daleč, da v

svojih prostorih organizirajo plesne in druge hrupne prireditve, ki se za sveti kraj Marijinih prikazovanj vsekakor ne spodobijo. Med obiskovalci Lurda so med iskrenimi romarji tudi zgolj turisti, s tem pa postaja ženska moda po lurških ulicah v mnogih primerih podobna plažni. "Če že nočejo spoštovati verskega značaja tega kraja, naj gredo na Azurno obalo ali pa v gore," je svetoval rektor lurškega svetišča, ki glede tega prejema vedno več pritožb romarjev.

PODKUPLJIVOST je slab gradbenik, pravijo Mehličani po zadnji potresni katastrofi, v kateri so mnoge stare stavbe le ostale, mnoge nove, ki bi po vseh računih morale vzdržati, pa so se sesule kot iz papirja. So v očiten dokaz, da je pri gradnji prevladovala podkupljivost pri izbiri materiala in pri nadzorovanju dela. — Število mrtvih in ranjenih še vedno ni dokončno. Veliko so odkopali ljudi živih izpod razvalin, med njimi izpod podrtih cementnih blokov porodnišnice tudi lepo število novorojenčkov, ki so zagledali luč sveta tik pred potresom.

Dolgo vrsto let bo vzelo, da bodo izginili znaki potresa in bo življenje preživelih na nesrečnem kraju zopet teklo normalno.

"SVOBODNA SLOVENIJA", slovenski tednik v Argentini, nam poroča o krasno uspelem 16. pevsko glasbenem večeru tamkajšnje slovenske mladine. Nastopajoči so svojo glasbeno zavzetnost pokazali v treh glasbenih sestavah: v čisto inštrumentalni, v vokalno - inštrumentalni in v zgolj vokalni. Na tem koncertu so udeleženci prisluhnili tudi krstni izvedbi nove mladinske koračnice, ki jo je spesnila in uglasbila nadarjena mlada umetnica Anica Arnšek. Zapeli so jo pevec vseh nastopajočih skupin.

Dr. Jurij Savelli je ob koncu koncertnega poročila dodal, kaj je pred leti nekeje napisal odlični slovenski glasbenik, skladatelj tolikih zborovskih skladb Emil Adamič: "Zanimanje za mladinske pevske zборе v mestih in na deželi raste iz dneva v dan in nam dokazuje, da je mladina, naš narodni ponos in up, v duši in srcu zdrava in dobra, ker z navdušenjem goji lepo pesem, domačo plemenito mladinsko muziko, ki je in mora biti temelj celi naši glasbeni bodočnosti."

Nič ni čudnega, če sem ob teh besedah mislil na našo mladino pod Južnim križem. Saj smo komaj pustili za sabo letošnji 11. mladinski koncert . . .

ŠTEVILČNI PODATKI so najzgovornejša ilustracija, kako je svet sleherni dan naravnost zasut z novicami. Prav zato je tako važno, da so novice resnične, da dogodke pravilno prikazujejo. Krivic je že tako preveč po svetu. — Podatki iz leta 1970 vedo povedati, da so takrat na svetu tiskali 7575 dnevnikov s skupno naklado 385 milijonov izvodov in 22000 tednikov ter

mesečnikov s skupno naklado 200 milijonov izvodov. Dve leti mlajše številke pa govore, da je bilo leta 1972 po svetu 13.340 radijskih oddajnih postaj, radijskih sprejemnikov pa 643.169.700. Televizijskih studijev je bilo 3371, televizijskih sprejemnikov pa tudi visoko število 243.780.300, to se pravi skoro deset sprejemnikov na sto prebivalcev.

V teku let od danes so se vse te številke gotovo samo dvignile. Padlo pa je število kinodvoran, vendar jih je po svetu še vedno okrog četrto milijona s skoraj 77 milijoni sedežev.

Z uvedbo telekomunikacijskih satelitov, ki v desetih letih krožijo okrog Zemlje, prihajajo svetovne novice še hitreje iz kraja v kraj.

NAJVEČJA ITALIJANSKA DRUŽINA, pa vsi živi in zdravi, je družina Mercurio v mestecu Giarre na Siciliji. Deset je fantov in deset je deklet. Najstarejša je Rosa, ki ima enaintrideset let, najmlajši Daniele pa komaj leze v tretje leto. Ko sta se zakonca Mercurio poročila, je bilo njej šestnajst let, njemu pa dvajset; zdaj ima oče Tanu 51 let. "Pri tolikih otrocih sva bila vedno zelo srečna. Nobeden od njih ni bil doslej resno bolan, samo kakšen prehlad in pa ošpice. Ne bodo postali bogati, tudi ne bodo mogli vsi študirati, a dolgočasili brez dela se ne bodo," je povedala mama Concetta. Oče Tanu pa je povedal, kako so jima mnogi govorili, da sta nora, ker imata vsako poldrugo leto novega otroka. "Meni in moji ženi pa so bili otroci vedno všeč. Odločila sva se, da jih bova imela, kolikor bo prišlo. Pa so tudi takrat že obstajala sredstva, da jih ne bi bilo toliko..."

Družina Mercurio je preprosta delavska družina, ki ima gotovo veliko skrbi, pa kot pove poročilo tudi veliko zadovoljstva. Končno je to najvažnejše v našem življenju, ali ne? Marsikatera maloštevilna družina ji lahko samo zavida...

VČASIH vse kaže kot da res živimo v dobi, ko je sam satan izpuščen iz verige. Del sveta živi v verskem preganjanju, drugi del pa se — pijan svobode — obrača bolj in bolj k bajkam, noče nikakih žrtev, ampak uživanje brez meja, saj v svobodi mora biti dovoljeno vse brez sleherne cenzure. V napuhu jim ni dovolj, da

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

**678—680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056**

**Govorimo
tudi slovensko**

odklanjajo Kristusa in Njegov nauk. Pa še Njegovo človeško podobo hočejo popolnoma zmaličiti, predstaviti tako, da ne bo več privlačila. Kar o Kristusu govori zgodovina, jih ne briga: prav na satanski način so zmožni vse spremeniti za svoje podle namene. Nedavno je tudi v Avstralijo prišla novica, da v ZDA neka filmska družba pripravlja snemanje filma, ki naj prikaže Kristusa kot perverzega homoseksualca. Neka francoska prostitutka je bila imenovana, da bo igrala Marijo Magdaleno. Če vse to ni satanovo delo, potem satana ni.

Nad novico o filmu se zgražajo ne le katoličani, ampak vsi pošteni ljudje katere koli veroizpovedi. Na odgovorne oblasti prihajajo številna protestna pisma, naj vendar prepovedo izdelavo tega bogokletnega filma. Bodo uspeli?

DOLGO ČASA so imele razne svetovne statistike za najubožnejšo deželo Ruando. Zdaj pa pravijo, da je po vsej verjetnosti na prvem mestu Bengladeš, kjer z revščino cvete tudi neverjetna korupcija. V Bengladešu komaj vsak peti otrok doživi starost petih let. Običajna delavska plača je 85 dolarjev na leto. Sleherna pomoč od zunaj ostane navadno v rokah uradnikov in jo sploh ne dobe v roke potrebni, katerim je namenjena.

MLADI v Zahodni Evropi so imeli anketo. "Ne pripadam nobeni veri!" je izjavilo 47% Nizozemcev, 38% Francozov, 24% Belgijcev, 15% Špancev, 9% Nemcev in Italijanov, 6% mladih na Danskem in 2% mladih na Irskem. — Žalostni odstotki modernih poganov...

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

kotiček naših mladih

Dragi striček! — Pa naj se še jaz enkrat oglasim, saj se še nisem. Mama me že dolgo nagovarja, jaz pa sem odlašal, ker sam ne bi spravil nič skupaj. Kotiček vedno pogledam, ko pride nova številka Misli, z mamico ga skupaj prebereva in ona mi pove v angleščini, kar ne razumem po slovensko. Tako se učim novih besed, pa jih veliko tudi pozabim. — Ali misliš, striček, da mi bo slovenski jezik prišel prav? Učitelj v šoli tako pravi in ata in mama tudi. Ata mi je celo povedal pogovor: Kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš! Razen doma nimam dosti prilike govoriti po slovensko. Ko bomo šli čez dve leti na obisk v Slovenijo, bom pa gotovo vesel, kar bom znal.

Pozdravlja Te — John Zumer, 14 let, Ballarat, Vic.

DRAGI OTROCI!

Daleč nazaj, v Galeriji mladih Kotička junijske številke leta 1977, smo objavili sliko tega našega melbournskega fanta. Takrat je ČELHARJEV JOŽE ravnodelal prvo leto na RMIT z željo, da postane arhitekt. Bil je priden študent, saj je prejel leta 1975 Victorian Government School Scholarship, in tudi zdaj pri višjem študiju se je izkazal. Jože je kljub težavam vztrajal in zdaj mu ni žal prestanega truda. Letos je srečno zaključil svoja študijska leta in prejel diplomu, na kateri je bilo napisano: BACHELOR OF ARCHITECTURE. Slovesnost podelitve diplome je bila 30. maja v Dallas Brooks Hall, East Melbourne.

Jožetu za to važno življenjsko priliko tudi mi iz srca čestitamo — pa tudi staršem, ki so danes na svojega sina arhitekta upravičeno ponosni. Bog te živi, Jože!

KAKO SO GRDI Z MANO

AH, KAKO SO GRDI Z MANO,
KO ME SPAT PODIJO!
ZDI SE MI ŽE PRENEUMNO,
DA LJUDJE SPLOH SPIJO
IN TAKO TRETJINO DNEVA
V POSTELJI PUSTIJO.

VENDAR SO ŠE GRŠI Z MANO,
KADAR ME BUDIJO.
KAJ VSE DAL BI, DA VSAJ ENKRAT
V MIRU ME PUSTIJO!

AH, ZAKAJ LJUDJE NA SVETU
TAKO MALO SPIJO . . .

Lojze Krakar

Teta je dala Tončku bonbone in mu naročila, naj si jih z mlajšo sestrico Anito lepo razdelita.

Tonček je sebi naštel deset bonbonov, sestrici pa jih je dal samo šest.

Teta je opazila in fanta pokregala: "Kaj sem ti naročila? Ali ne znaš šteti?"

Tonček pa: "Jaz že, Anita pa še ne."

Še nekaj bi rad dodal, četudi za objavo nimamo slike. Sicer pa je bila slika TANJE BOHL iz Traralgona v Galeriji mladih v januarju leta 1980, ko je postala doktor zdravilnih ved. Vsa leta od takrat se je z vso vnemo posvetila svojemu zdravniškemu poklicu po raznih melbournskih bolnišnicah, obenem pa tudi še pridno študirala. Študij, ki jo je posebej usposobil za zdravniško skrb nosečnicam in pri porodih, je končala leta 1982. Letos 7. septembra pa je bila Tanja med štirinajstimi mladimi zdravniki, ki so se priglasili za specializacijo. Tokrat so bili ti izpiti v Adelajdi in da niso lahki, je dokaz v tem, da jih je izdelalo samo sedem kandidatov. Tanja je bila seveda med njimi: svojemu zdravniškemu naslovu splošne prakse je dodala novo označbo: "specialist za kožne bolezni". Po vsem tem se je globoko oddahnila. Pravi, da je do slej bilo dovolj študija. Ji kar verjamemo, saj je v teh letih veliko dosegla.

Novi slovenski zdravnici—specialistki Tanji vsi iz srca čestitamo z željo, da bi ostala vedno tako zvesta svojemu poklicu v službi bolnih in pa da bi ostala vselej tako preprosto slovensko dekle, kot je zdaj.

ODPRTO PISMO
KOORDINACIJSKEMU ODBORU
SLOVENSKIH ORGANIZACIJ V VIKTORIJI

Tole pismo pišem, ker mi moralna zavest narekuje, da opozorim Koordinacijski odbor slovenskih organizacij v Viktoriji, da je bila vsebina filma "Dediščina", predvajane med nedavnim festivalom slovenskih filmov v Melbournu, popolnoma neprimerna za otroke.

Z desetletno hčerko sem ogorčen zapustil dvorano že pred prvo polovico filma, ker verjamem, da bi nadaljno gledanje filma samo škodilo njeni dosedaj še moralno čisti vzgoji.

Opazil sem, da je kmalu za nama zapustilo dvorano še nekaj enako ogorčenih staršev z mladimi otroki.

Zakaj nismo bili predhodno opozorjeni, da vsebina tega filma ni primerna za otroke?

Izgovori, ki smo jih že slišali tudi na radiu 3EA naslednji ponedeljek po predvajanju filma "Dediščina", da Koordinacijski odbor ni vedel vsebine tega filma pred predvajanjem ter zato nismo mogli biti predhodno opozorjeni, so zelo zelo malo vredni.

Moralno vzgojo naših otrok ne moremo in ne smemo ocenjevati z vrednostjo denarja, ki bi ga eventualno morali porabiti za pregled filmov pred javnim predvajanjem, da bi ugotovili ali je vsebina primerna za otroke ali ne.

Čprav verjetno leži odgovornost za predvajanje vseh filmov med nedavnim slovenskim filmskim festivalom samo na ramenih članov Koordinacijskega odbora slovenskih organizacij v Viktoriji, me je vseeno presenetila in razočarala pokazana brezbriznost gostov iz naše rojstne domovine, ki so nam te filme prinesli pokazati. Vsekakor mislim in verjamem, da so bili toliko seznanjeni z vsebino vseh filmov, da bi nas lahko opozorili in svetovali, kateri filmi so primeri za otroke in kateri samo za odraslo publiko.

Urad za cenzuro filmov (Film Censorship Board) me je obvestil, da je bil film "Dediščina" 12. septembra 1985 klasificiran – R, torej primeren samo za odraslo publiko od osemnajstega leta starosti naprej.

Ker je javno predvajanje filmov s klasifikacijo – R mladini med 2 – 18 letom starosti prepovedano z zakonom, si verjetno lahko vsi sami predstavimo, kakšne bi posledice eventualno lahko bile.

Upam le, da bodo prihodnje podobne prireditve bolj premišljeno organizirane ter ne bomo nepričakovano izpostavljeni neugodnim zadregam, katerih smo starši z mladimi otroki bili deležni med predvajanjem filma "Dediščina".

Melbourne, 16. okt. 1985.

V. Marn

Prav je, da je bil nekdo dovolj korajžen in se ni treba oglašati uredniku. Sem pa odločno na strani pisca, kot še velika večina tihih rojakov. Takih spodsrljajev nam res ni treba! – Ur.

VIDEO - KASETE celotnega letošnjega Mladinskega koncerta, 31. avgusta v Adelaidi, so na razpolago. Izdelava je odlična, cena zmerna. Naročila sprejemajo verski središči v Sydneyu in Melbournu, lahko pa naročite video-kaseto tudi sami pri p. Janezu v Adelaidi. Njegov naslov je na strani 274 te številke Misli.

CARLTON, VIC. – Ob izgubi našega dragega moža in očeta BOŽOTA LONČARJA bi se rada v imenu vse naše družine prav iz srca zahvalila vsem, ki ste nam v dneh bolezni in obiska smrti stali ob strani. Ne bom naštevala imen, saj vem, da bi nikakor ne mogla naštetih vseh. Prav vsem sem hvaležna za tolažilne izrečene ali pisane besede sožalja, za cvetje ali darove v dober namen namesto rož, za molitve in kakršno koli pomoč, da smo se od Božota tako lepo poslovili. Upam, da njegov grob tudi v bodoče ne bo zapuščen, saj gre pravo prijateljstvo preko groba.

Pokojnika priporočam v molitev, vsem pa še enkrat iskrena hvala za vse! – Žaljuoč vдова Rozi Lončar, hči Irena z možem Garyjem in sin Marjan.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

CURRIMUNDI, QLD. — ... Rada prebiram Misli, saj je v njih kar mnogo zanimivih stvari. Članki gospe Ceferin so zelo poučni. Tudi g. Primožič večkrat kaj zanimivega pove. Strinjam se z njim, ko opisuje svoje potovanje v Singapur. To mesto si je res vredno ogledati. Postrežba je resnično hvalevredna, prav nič podobna naši v Jugoslaviji. V domovini so me smatrali za tujko (zaradi denarja seveda), čeprav sta me spremljali dve sestri do Beograda, kjer smo prenočile v hotelu. Da govoriš njihov jezik, nič ne pomeni. Za nekaj ur sem se ustavila tudi v Moskvi. Tudi tam so nam postregli z okusno hrano. Le carinska uslužbenka je imela mnogo dela: morala je ročno pregledati vso osebno prtljago. Lahko si mislite, kako je bila zaposlena — dočim so mladi "stražarji" v uniformah samo opazovali s strani, kaj se dogaja. Toliko za enakopravnost!

Čeprav dobimo lokalne časopise, še vedno rada prebiram brisbanski dnevnik. Zelo me je presenetilo, ko sem v njem nedavno našla oglaš neke starejše Slovenke, ki bi se želela spoznati s Slovincem: počuti se osamljena. Ko bi objavila kaj takega v naših Mislih, bi prav gotovo imela več uspeha, da si najde človeka po svoji volji.

Mnenja sem, da bi Misli lahko igrale važno vlogo, kjer bi si preko njih naši ljudje pomagali iz osamljenosti. Saj sem prepričana, da mora biti mnogo takih, ki so morda oddaljeni od slovenskih središč, ali so mo-

goče izgubili svoje drage in sami tako rekoč umirajo od zapuščenosti. Mogoče bi si našli preko Misli koga, s katerim bi se dopisovali. Ali kdo od nas kaj misli, koliko mora biti ljudi, ki nikoli ne dobe nobenega pisma? Večkrat tudi čitamo v našem mesečniku, kako povprašujejo domači v Jugoslaviji za izgubljenim sinom ali bratom. Ni treba biti preveč učen sociolog, da prideš do ugotovitve, da mora biti nekaj narobe. Vsak rad piše domačim, ako je zadovoljen s svojim življenjem. Le malokdo od nas pa rad kaj slabega piše svojim dragim v domovino in zato verjetno raje molči.

Mislím, da bi bilo primerno omeniti ljudem, da so dobrodošli, če si želijo najti koga potom Misli, s katerim se hočejo dopisovati. Saj bi na ta način našli nov "hobby" in obenem se ne bi počutili tako zapuščene, ko bi vedeli, da je le nekje nekdo, ki se včasih spomni nanje.

Mogoče bi bilo celo vredno začeti kak dopisovalni klub. Saj smo pripravljeni pomagati Zamorčkom v telesnih potrebah, ko so lačni — zakaj ne bi pomagali našim ljudem, ako živijo v duševni stiski? Nedavno sem srečala osebo, ki me spominja na sliko "Glas vpijočega v puščavi". Zato sem se namenila, da tole napišem.

Vas pozdravlja — Ljubljanka Tinca O'Brien.

PASCOE VALE, VIC. — Še so se oglasili prijatelji sv. Antona in vsem novim darovalcem za obnovo cerkvice na Šepulski gmajni pristrčna hvala. Sv. Anton bo prosil za nas, da bomo lažje prenašali vsakdanje težave.

Tomajski župnik Ivan Furlan je s pomočjo g. Albi na Grmek iz Tomaja ponovno imel mašo v cerkvi na dan 15. septembra. Udeležba je bila velika in peli so tomajski pevci.

Blagoslovili so kip Matere božje, ki je bil kupljen z darovi Šepulcev v zahvalo za srečno prestano vojno. Kip je čakal odrešenja v verni Berženičevi družini. Danes pa kraljuje Devica Marija na stranskem oltarju cerkvice. Za drugi oltar je bil blagoslovljen kip Srca Jezusovega, darilo Milene Šonc iz Križa, nekdanje Šepulke. Deset klopi sta naredila za cerkvico Miro Čefuta

VIKTORIJSKIM SLOVINCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

in Bogomir Mahnič. Ljudje z župnikom vred so za obnovo naredili 400 ur prostovoljnega dela.

To sem napisala, da vidijo darovalci, da ne mečejo vode v morje. Darilo nas iz Avstralije bo res pomoč Sv. Antonu. Vsi upajo, da bo svetnikov kip kmalu stal na oltarju kot je stal prejšnja stoletja.

Novi darovalci so sledeči: 40.— dol. Sonja Flamini Ukmar; 25.— dol. Lubi Pirnat; 20.— dol. N.N.; 10.— dol. Fanika Lasič, N. N., Rudi & E. Pahor, Pavla & G. Marinovič, Miro Macarol; 5.— dol. Slavica Fabjan, Ana Marija Cek, Marica Štavar, Zorka Persič, Rino Amato, Marija Frank; 2.— dol. Milena iz Postojne. Skupno 167.— dolarjev. Lepa hvala še enkrat vsem darovalcem.

Dragica Gomizel pa je prejela v naš namen in se tolo zahvaljuje za dar 30.— dol. Jožetu Tavčar in pa za dar 10.— Veri in Stojanu Može. Skupno 40.— dolarjev. Nad osemsto dolarjev je torej že vsega skupaj. Bo morda od kod padel še kak dolar?

Iskrene pozdrave vsem! — Marcela Bole.

KDO BI VEDEL POVEDATI...

Nekdo, ki živi v Melbournu, bi rad našel svojega starega prijatelja še iz Evrope, s katerim sta se zgrešila. IVO ŽAGAR, doma iz Trbovelj, naj bi bil nekje v Avstraliji, kjer je tudi njegova hči, ki pa je poročena in ima seveda drugo ime. Uredništvo bo rade volje posredovalo kakršno koli novico, ki bi pripomogla do srečanja prijateljev po dolgih letih.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

REŠITEV septembrske križanke:

Vodoravno: 1. udav; 5. omare; 10. kite. 11. obilen; 12. arena; 14. elita; 15. neroda 16. uk; 17. ste; 18. ura; 19. kis; 20. srp; 22. kri; 24. pel; 26. oj; 27. dobava; 29. šumeč; 31. lišaj; 33. Ahacij; 34. Jera; 35. rajam; 36. enak. — Navpično: 1. ukati; 2. dir; 3. atenski; 4. Veneti; 5. obed; 6. Mila; 7. ali; 8. retur; 9. enaka; 13. Ares; 18. uplašen; 20. spal; 21. revije; 22. košar; 23. rjuha; 25. rojak; 27. deca; 28. očim; 30. maj; 32. ara.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, sestre v Slomškovem domu, Ivan Podlesnik, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Marija Orazem, Anton Lenart. — Žreb je izbral Ivana Podlesnika.

"Ali si pustil dekle zato, ker je dobila očala?"

"Ne, ampak zato, ker je dobila očala, je ona pustila mene."

+

Pijanček potoži pijančku: "Z ženskami pa res nimam sreče: prva mi je ušla, druga mi je pa ostala."

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER

190 Church Street (vogal Macquarie St.)

Parramatta, N. S. W.

Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

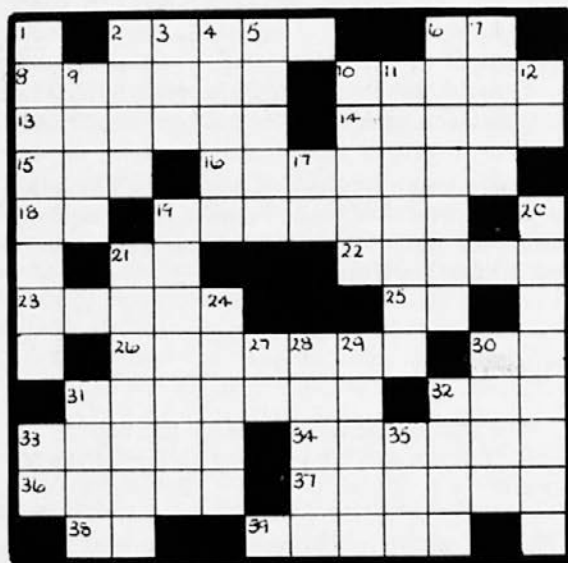
Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 2. evropsko velemesto; 6. kratica za kiloliter; 8. za preskrbo institucije odgovorna oseba (tujka); 10. spoti, proč, izpod nog; 13. mesni izdelek (množina); 14. žensko ime; 15. začetna številka; 16. ne povedati, zamolčati; 18. veznik; 19. srečava (se); 21. kratica za športni klub; 22. okrajšano moško ime; 23. pooblaščenec za gotove pravne posle; 25. kratica (mednarodna) za podjetje; 26. na vse strani usmerjala pogled; 30. začetni črki imena in priimka "Goriškega slavčka"; 31. končati pisanje; 32. znano ime pralnega praška; 33. uporabljana tujka za ploščo; 34. z vodo obdan košček zemlje; 36. del nadškofovega ornata; 37. zračno vozilo (množina); 38. reka v Severni Italiji; 39. znana igra s kartami.

Navpično: 1. nočna svetloba; 2. večji kos papirja; 3. žensko ime; 4. državljan ene evropskih držav; 5. posedovati; 6. obračalo; 7. minula letna doba; 9. kaplja pade; 10. motam, sukam; 11. s pravico ne gresta skupaj; 12. pritrdilnica domačega govora; 17. kratica za "leta Gospodovega" (latinska); 19. pokvariti; 20. veliko, raznoliko; 21. del noge; 24. ukaz nekemu, naj riše; 27. egipčanski sončni bog; 28. nizki koralni otok (dvojina); 29. mera za tekočine; 30. drzen, pogumen; 31. padec reke; 32. vsak pomembnejši vodja v stari zavezi; 33. kratica za poštni predal; 35. moško ime.

Rešitev pošljite do 12. novembra na uredništvo!

"Natakar, prinesli ste mi le za pol krožnika juhe!"
"Pokusite jo, gospod, pa mi boste hvaležni!"

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh značk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ – pravijo doma

+ Ustvarjali smo legende in poslušali bajke. Srečen narod!

+ Kdor je sit laži, je lačen resnice.

+ Zakaj se ljudje razburjajo nad draginjo, saj so oni zgoraj vendar naraščanje cen ostro obsodili!?

+ Pravijo, da je Ulica Gradnikove brigade najbolj pobožna novogoriška ulica, kajti brž ko pozvoniš, prileti povsod iz domofona: "Molim."

+ Ljudstvo je samokritično: kritizira ljudsko oblast.

+ Osel gre samo enkrat na led, človek pa odvisno od jezdeca.

+ "Rad bi govoril s šefom." – "Žal ga ni." – "Saj sem ga pravkar videl za oknom." – "On pa vas."

+ Šef podjetja uslužbencem: "Marsikdo od vas misli, da pomeni socialno skrbstvo našega podjetja to, da ne odhajajo uslužbenci zvečer domov iz službe tako utrujeni, kot so prišli zjutraj vanjo."

+ Ne žagamo si več veje, na kateri sedimo. Žagamo si vejo, na kateri visimo.

+ Delavce, ki zaslužijo manj kot dva milijona, moramo predati sodiščem: s takimi dohodki blatijo ugled Jugoslavije v svetu.

+ Družbene spremembe je mogoče doseči samo z oboroženo revolucijo – Karl Marx, l.r.

+ Imamo vedno večje samoupravne pravice in vedno manjše osebne dohodke.

Na trgu. "S čim pa krmite piščance?"

Trgovka: "Zakaj vas pa to zanima?"

"Ker bi tudi jaz rada shušjala."

"Ko sem se jaz poročila, je bil moj mož zelo kratkoviden." – "O, vem, vem..."

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opomba in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLII je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.–dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarje.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so še na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigiliije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

**PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.**

**Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju 1986 — ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

